

Štórski ŽELEZAR

LETO XXVI 1987

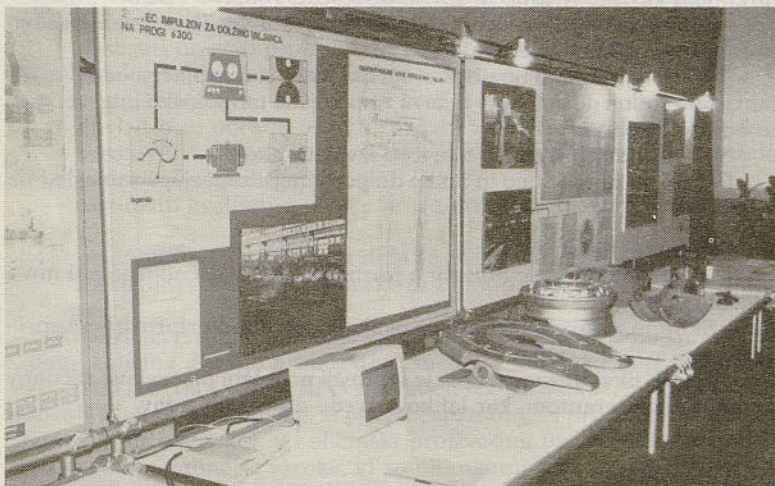
NOVEMBER ŠT. 10

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTÓRE

UKREPI ZA KONEC LETA

V delovni organizaciji se trenutno obravnavajo poslovni rezultati za IX-mesečno obdobje letošnjega leta. Izkazana izguba na nivoju delovne organizacije v višini skoraj dveh milijard din, nas zelo zaskrbljuje, saj se zavedamo kaj pomeni izguba v današnjih časih. Res je, da je večina vzrokov za našo težko situacijo posledica neustrezne gospodarske politike na nivoju države. Ta se kaže v krepkem zaostajanju rasti cen naših proizvodov za inflacijo. Prav tako naš izvoz prinaša izgubo in še bi lahko naštevali. Konec koncev o tem pričajo tudi ogromne izgube v jugoslovanski črni metalurgiji. Toda v preteklosti smo uspevali, kljub težkim situacijam, izkoristiti našo iznajdljivost in znanje ter bili boljši od ostalih. V tej številki našega glasila predstavljamo kratkoročne ukrepe, ki smo jih sprejeli na delavskem svetu DO za poslovanje do konca leta za delovno organizacijo in za TOZD livarna II (glej drugo stran). Za prihodnjo številko pa bomo v DO poskusili dobiti informacijo o usmeritvah za izboljšanje stanja v prihodnjem letu.

RAZSTAVA INOVACIJ ŠTÓRE 1987 »NAPREJ OD DOSEŽENEGA«

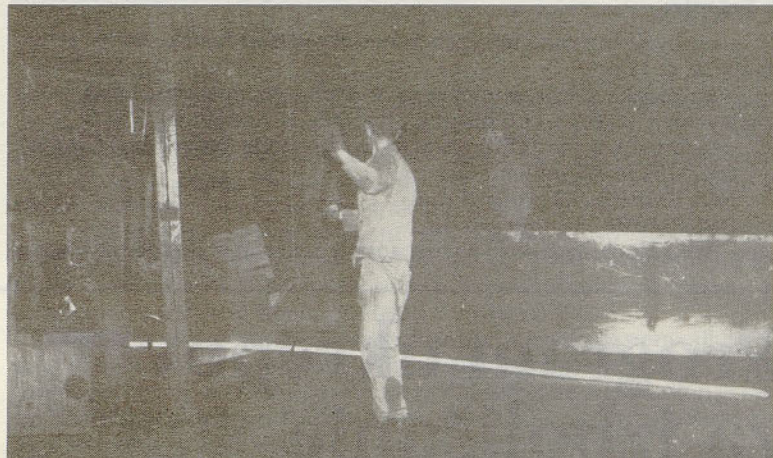
Razstavni prostor Železarne na razstavi inovacij. Več o tem pišemo na 4. strani.

POIMENOVANJE ŠOLE

Na praznik krajevnih skupnosti Štore je bila osrednja proslava v Osnovni šoli Štore, ki je praznovala svojo 20-letnico delovanja v obstoječih prostorih. Na proslavi je najprej vse prisotne pozdravil ravnatelj šole tovariš Novak Vlado, ki je orisal zgodovinski razvoj šolstva na območju Štor, kjer so prve šole bile zgrajene že v prejšnjem stoletju, in sicer na Teharjah 1869., 1874. v Kompolah in 1891. v Štorah. Zgradba, v kateri se danes nahaja šola, je bila zgrajena leta 1967. Celodnevna šola obstaja od leta 1975. O sedanjem stanju v osnovni šoli Štore je poudaril dobre stike in pomoč Železarne ter dobro sodelovanje s Krajevno skupnostjo Štore.

Nato je predsednik sveta krajevnih skupnosti tovariš Kramer v imenu krajevnih skupnosti, ki na dan 17. septembra, ko je bilo v Železarni pred 37 leti uvedeno delavsko samoupravljanje, praznuje svoj krajevni praznik, opisal potek praznovanja krajevnih skupnosti in pridobitve, ki

(Nadaljevanje na 6. strani)

V Valjarni I. se srečujemo z velikim problemom s plasmanom izdelkov. O tem pišemo na 4. strani.

Prizadevanja za izboljšanje kvalitete

O tem smo imeli razgovor z dr. Alojzom Šturbejem, ki ga objavljamo na 5. strani.

JEKLARNA SRCE ŽELEZARNE

Dejstva, da je Jeklarna srce Železarne, smo se vsi v Železarni zavedli šele po nesreči v Jeklarni, ko je izpad proizvodnje povzročil precejšnje probleme v proizvodnji in je imel svoj negativni vpliv na finančno poslovanje celotne delovne organizacije. O trenutnem stanju v Jeklarni, prizadevanjih za izboljšanje proizvodnje ter o pogojih in zahtevah jeklarjev za izboljšanje rezultatov smo se pogovarjali z direktorjem TOZD Jeklarna Gojkom Manojlovičem, dipl. ing., ki je dejal:

(Nadaljevanje na 3. strani)

Proslava je bila lepo pripravljena

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ukrepi za IV. kvartal

1. Proizvodnja:

– dosežati je potrebno fizični obseg proizvodnje po sprejetem operativnem planu za mesec oktober in projekciji operativnih planov za november in december,

– izmeček in odpadek v mesecih: oktobru, novembru in decembru držati izpod četrtine planirane letne vrednosti,

– medfazne zaloge polizdelkov in nedovršene proizvodnje iz prodaje in nakupov med TOZD v delovni organizaciji zmanjšati povprečno za 20 % od povprečnega stanja 2. kvartala.

2. Trženje:

– osnovne surovine in repro-material zadržati količinsko na nivoju stanja 30. 6. 1987,

– količinske zaloge pomožnega in drobnega materiala zmanjšati z omejevanjem nakupa in odprodajo materialov za najmanj 5 %,

– zagotoviti za vse TOZD naročila za doseganje naslednje realizacije:

OKTOBER: 8,5 milijard din

NOVEMBER: 9,3 milijard din

DECEMBER: 8,6 milijard din,

– prilagajanje vrednosti izvoza stopnji pokrivanja potrebnega uvoza

za delovno organizacijo ter fiksnih in garantiranih obveznosti za delovno organizacijo.

3. Ostali ukrepi:

– organizirati stalno obliko izterjave zapadlih terjatev z imenovanjem delavcev iz sektorja Trženja, Financ in Kadrov,

– pooblastiti likvidnostni team, da zaradi omenjenih možnosti plasmana proizvodov in vedno slabše plačilne sposobnosti partnerjev lahko v posameznih primerih pristane na trenutno najugodnejše pogoje, tako pri prevzemu naročil za izdelke in pri plačilih, ki odstopajo od pogojev kupoprodajne pogodbe,

– prerazporejanje delavcev znotraj delovne organizacije na ključna in kritična dela in naloge v skladu s potrebami celotnega poslovanja,

– izvajanje investicij izključno z že zagotovljenimi viri in razpoložljivimi sredstvi,

– izvajanje investicijskega vzdrževanja primarno za zagotovitev varnosti pri delu in preprečitev uničevanja osnovnih sredstev ali zmanjšanja proizvodnje,

– kvartalno planirani znasek za investicijsko vzdrževanje ne sme biti presežen,

– delavci, ki delajo na razvoju, se neposredno vključujejo v razreševanje tekoče aktualne problematike na področju doseganja kvalitete proizvodov v vseh temeljnih organizacijah,

– obveznost direktorjev sektorjev in TOZD je obvladovanje stroškov poslovanja v okviru planiranih (po normativih) ob upoštevanju dejanskega vpliva inflacije,

– zaostritev delovne discipline izpeljati striktno v skladu z določili naših samoupravnih splošnih aktov.

Program ukrepov za izboljšanje poslovanja v TOZD Livarna II

Zaradi problemov pri zagonu nove linije je livarna zašla v velike proizvodne in poslovne težave. Problem je možno omiliti le z visoko proizvodnjo, zmanjšanjem izmečka in racionalizacijo stroškov na vseh področjih. Glede na dobre proizvodne rezultate v drugi polovici septembra in začetku oktobra ocenjujemo, da je ob velikih naporih v zadnjem kvartalu možno doseči sledeče rezultate:

Predvidena proizvodnja po mesecih:

– oktober	919 ton
– november	925 ton
– december	850 ton

Skupno: 2694 ton

Realno pričakujemo, da bo povprečna prodajna cena 1090 din/kg. Ob tej prodajni ceni in ob ocenjenih stroških pričakujemo v zadnjem kvartalu sledeči poslovni rezultat:

– celotni prihodek	2.936.460.000 din
– materialni stroški	2.074.210.000 din
– obveznosti iz dohodka	212.200.000 din
– osebni dohodki	378.400.000 din

Predviden pozitiven rezultat 271.650.000 din

Zaradi že omenjenih težav pri začetku del na novi AFL je bila proizvodnja v tretjem kvartalu katastrofalno nizka, samo 1621,5 ton. V drugi polovici septembra, ko so bile odpravljene poglobitve pomanjkljivosti na novi opremi, je pričela proizvodnja pospešeno naraščati, tako da se trenutno že gibljemo blizu 90 % načrtovanih količin po investicijskem programu. Predvidena proizvodnja v zadnjem kvartalu pomeni povečanje glede na tretji za indeks 166. Te zadolžitve so sicer zelo visoko zastavljene, ocenjujemo pa, da so ob pogoju, da vse naprave brezhibno delujejo, realno dosegljive. Istočasno bi dokazali, da so tako velike motnje v proizvodnji nastale izključno zaradi zakasnitev rokov pri dokončanju investicije ter zelo nekvalitetnih montažnih del Metalne.

Livarna vseh teh težav ne more premagati sama, zato zahtevamo, da si vsi neproizvodni TOZD in službe v polni meri prizadevajo pri razreševanju nastalih problemov.

Potrebne aktivnosti:

– Takoj je potrebno usposobiti razbijalnico za nemoteno delo tudi v več izmenah.

(Zadolžena: tov. Banjevič, tov. Leban.)

– Stalno spremljanje kadrovske problematike v livarni in po potrebi premeščati delavce tudi iz drugih obratov, če se bodo pojavila ozka grla.

(Zadolženi: tov. Marolt, tov. Marovt, tov. Strohmaier.)

– TOZD Transport in Sektor za trženje sta dolžna zagotoviti kvaliteto in nemoteno odpremo ulitkov iz livarne. Delo mora potekati v skladu s sklepi skupnega sestanka med TOZD G in sektorjem za trženje.

(Zadolženi: tov. Korže, tov. Gerkeš, tov. Kragelj.)

– Na osnovi razgovora med tov. Maroltom, tov. Gajserjem in tov. Strohmaierjem mora vzdrževanje zagotoviti kvaliteto tekoče vzdrževanje vseh naprav. Posebno so pogosto problematične intervencije vzdrževalcev v popoldanskem in nočnem času. Vzdrževanje AFL mora potekati v skladu s sklepi sestanka z dne 4. 6. 1987.

– Sektor za organizacijo, ekonomiko in informiranje mora dnevno spremljati stroške livarne in sproti obveščati vodstvo TOZD.

– Sektor za trženje mora v zadnjem kvartalu doseči najmanj predvideno višino prodajne cene.

– Vodstvo TOZD G bo ob pomoči delavcev iz razvojnega oddelka organiziralo stalna dežurstva v livarni za takojšnje tehnološke intervencije, če bo to potrebno.

Našteti ukrepi se morajo pričeti izvajati takoj!

Ukrepi, ki že potekajo in imajo dolgoročnejši značaj, pa so naslednji:

Organizacijski:

– Do konca leta je potrebno formalno in praktično izpeljati novo mikroorganizacijo.

– Skupno z novo mikroorganizacijo je potrebno pripraviti vse spremembe pravilnika o akordih.

– Zaradi likvidnostnih težav je vse večji problem plačevanje računov zunanjim kooperantom, kar lahko privede do resnih težav.

Tehnološki:

Prestavitev pozicij ulitkov za TAM. Prestaviti je potrebno še letos 15 pozicij TAM ulitkov iz F-30 na AFL.

Izjava PP v TOZD G (Šumej, Šuster, ...)

Zmanjšanje dimenzije ulitkov in s tem premera noža za rezkalno napravo in na ta način vplivati na izboljšanje izplenov.

Izjava PP + TOZD G (Šumej, ...)

Striktno izvajanje medfazne kontrole taline z ohlajevalno krivuljo in kontrole kvalitete ulitkov ter hitro ukrepanje.

Izjava TOZD KK, RRI in TOZD G (Golob, Veber, Banjevič).

Sprememba konstrukcije strešnega in hladilnega monoreja pri transportu izpraznjenih ulitkov. Izvajajo RRI in Metalna (Gorišek).

Izdelati materialno bilanco porabe peska in stalno kontrolirati pretok peska ter ugotoviti vzroke za lepljenje peska na posamezne naprave in predvideti ukrepe za izboljšanje (RRI, Gorišek).

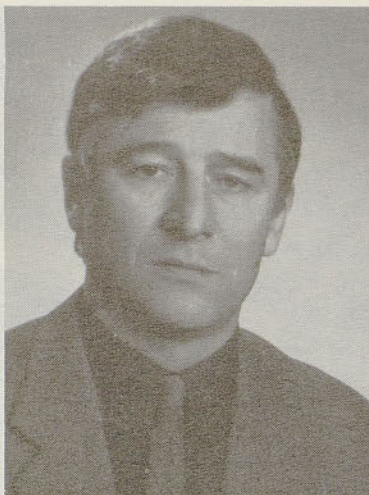
Vpeljati postopek obdelave z Mg s pokrovom – TUNDISH (RRI, Veber).

Vpeljati oziroma spremeniti postopek odzveplavanja s poroznim čepom (RRI, Veber).

(Povzeto iz gradiva za DS DO)

(Nadaljevanje s 1. strani)

Razgovor z Gojkom Manojlovičem, direktorjem TOZD Jeklarna

»Proizvodnja v Jeklarni se je v letošnjem letu začela normalno in v mesecu februarju so se že kazali vplivi investicije na količinsko in kvaliteto proizvodnje. V tem mesecu je bila proizvedena rekordna količina v višini 12.800 ton. Po hudi delovni nesreči 28. 2. 1987 je proizvodnja stekla s težavo. V celoti je bila odvisna od stanja livnih možnosti nove konti naprave, ki je še vedno imela celo vrsto pomanjkljivosti in je obratovala le poizkusno. Kljub temu je proizvodnja iz meseca v mesec naraščala, vendar je bila daleč od planskih zadolžitev in potreb valjarn po gredicah. Kvalitetni nivo ustvarjene proizvodnje je bil podpovprečen, zaradi tehnoloških motenj, ki so bile posledica načina obratovanja in nedokončanja druge konti naprave. Po uspešni sanaciji poškodovane naprave za kontinuirano vlivanje je proizvodnja začela zopet naraščati po stopnji, ki jo osebno ocenjujem kot normalno za pogoje, v katerih se je odvijala. Moramo omeniti, da je aktiviranje prve konti naprave prišlo v obdobju vročih poletnih mesecev, ko so prisotne večje odsotnosti delavcev zaradi dopustov in drugih vzrokov. Ker kadrovsko nismo bili izpopolnjeni, je to povzročilo še dodatne težave.

V mesecih avgustu in septembru je bila dosežena proizvodnja okoli 11.450 ton na mesec, kar je še vedno izpod plana in potreb v Železarni. Ocenjujemo, da bo oktobrska proizvodnja 11.700 ton. Kvalitetni nivo proizvodnje je bil v okviru možnih dosežkov na obstoječi opremi, vendar še vedno pod zahtevami, ki jih zastavlja tržišče.

Poleg splošne zahteve po višjem nivoju kvalitete se hitro spreminja struktura naročil v korist jekel za hladno in toplo kovanje, za zahtevne strojne dele, progresivne vzmeti, izvoz, itd. To je velik izziv za jeklarno in valjarno, ki mu je težko slediti. S sanacijskimi in akcijskimi programi smo si v TOZD zastavili naslednje cilje:

- dosežati dnevno proizvodnjo v povprečju 400 ton,
- izpolnjevati tekoča naročila za potrebe valjarn najmanj 88 %,
- zmanjšati porabo energije za 10 %,
- obvladovati porabo ostalih surovin v okviru normativnih porab,
- zagotoviti zadostne količine energetskega medija za sočasno delovanje vseh proizvodnih naprav,
- zagotoviti kvalitetno tekoče preventivno vzdrževanje proizvodnih naprav,
- pridobiti in usposobiti za delo še manjkajoče delavce,
- zaostri splošno in tehnološko disciplino tako v TOZD kot Železarni Štore.

Analiza izvrševanja teh ciljev je pokazala, da še ne dosegamo predvidene količine dnevne proizvodnje, medtem ko ostale cilje izpolnjujemo. V TOZD in tudi s člani KPO smo imeli več sestankov, na katerih smo podrobno analizirali vzroke, ki povzročajo motnje v proizvodnji oziroma omejujejo bistven skok v količinski proizvodnji in kvaliteti. Omenil bi samo najpomembnejše vzroke, ki so bili ugotovljeni:

Popravilo oboka peči

- nosilnost žerjavne proge, ki zaradi sprememb mednarodnih in jugoslovanskih predpisov za te konstrukcije omejuje teže talin na 45 ton. Sanacija bo izvršena v dveh fazah. Prva faza je že v teku, medtem ko se za drugo dela projekt. Ta faza bo zahtevala zastoj v proizvodnji, njeno izvedbo predvidevamo v zadnjem kvartalu leta 1988;

- delovanje prve elektroobločne peči je nezanesljivo zaradi izrabljenosti dela opreme, ki jo je težko vzdrževati, ker niti ne obstajajo več firme, ki so to opremo dobavile. Za večje posege na tej peči pa čakamo na odločitev o tem, ali jo bomo predelali v ponovno peč;

- na 2. konti se še vedno izvajajo dela za odpravljanje pomanjkljivosti, ki so se pokazale v dosedanem času. Ta naprava se pripravlja za testiranje pri formatih 180 in 220 mm ter za dokazovanje metalurških garancij. Največji problem pri tej napravi pa je nedelovanje dviznih mehanizmov na livnih vozovih in avtomatske regulacije nivoja taline v kristalizatorju. Oboje je pogoj za zaprto odlivanje, ki ima močan vpliv na kvaliteto jekla.

Ob sanaciji teh primarnih vplivov je treba nujno izboljšati delo in odnos do dela v TOZD Jeklarna in v vseh TOZD in sektorjih, ki opravljajo razna dela za TOZD Jeklarna. Predvsem so izpostavljeni TOZD Vzdrževanje in Energetika ter Sektorja za investicije in za kadre. Odstotek zastojev v primerjavi s koledarskim fondom se giblje od 17 do 27 %. Cilj nam je, da te zastoje spravimo v povprečju izpod 15 %. Ta odstotek nam ne pove, da del vpliva na proizvodnjo obstaja tudi potem, ko uradno sicer ni zastoj. V resnici se v času mirovanja agregata porušijo normalni tehnološki pogoji, ohladijo se agregati z vložkom, kar zahteva podaljšanje procesa in s tem izpad proizvodnje.

Od delavcev TOZD Vzdrževanje in Energetike pričakujemo veliko več aktivnosti in skupnega sodelovanja, kar naj bi pripeljalo do hitrih in učinkovitih intervencij in s tem do zmanjšanja zastojev dela v Jeklarni. Imamo občutek, da se večina izogiba svojim obveznostim in zavlačuje delo, dokler se agregati ne ohladijo oziroma ne izboljšajo pogoji dela. To narekuje spremembo miselnosti do jeklarne vseh tistih, ki delajo v njej in za njo. Do tega pa bomo prišli le z ustreznim motiviranjem, ki naj bi bilo vsebovano v osebnih dohodkih, beneficirani delovni dobi (katere vzdrževalci nimajo) in pri določenih prednostih pri razporejanju sklada skupne porabe (stanovanja, oddihi itd.). Reševanje teh vprašanj bi pripeljalo k večji stalnosti delavcev, ta pa h kvalitetnejšemu delu, tako jeklarjev kot tudi vzdrževalcev, delavcev energetike, itd.

Na investicijskem področju, kjer so zadeve upočasnjene predvsem zaradi premajhne aktivnosti Metalne Maribor in naše aktivnosti okrog sanacije prve konti naprave, pričakujemo čimprejše dokončanje investicij in odpravljanje ozkih grl. Z intenziviranjem nalog na tem področju pričakujemo, da bodo dela hitro in kvalitetno izvršena.

V pričakovanju delavcev iz TOZD Livarna II in Plavž se je odmikalo pridobivanje delavcev za TOZD Jeklarna, kar je imelo za posledico pomanjkanje delavcev v poletnih mesecih in ostaja še sedaj problem predvsem zaradi nezadostno usposobljenih delavcev. Poleg tega pričakujemo od Sektorja za kadre, da tekoče rešuje kadrovanje na ključna delovna mesta in da izvaja izobraževanje za dodatna funkcionalna znanja.

V zadnjem letu je postalo problematično delo DO Vatrostalne, TOZD Jesenice, kot tudi kvaliteta ognjevzdržnega materiala. Marsikomu je znano, da nove tehnologije proizvodnje jekla zahtevajo višje temperature taline, tudi čez 1700 °C. Ognjeodporni materiali pa pri nas niso sledili razvoju tehnologije jekla, kar povzroča zastoj v proizvodnji, tehnološke težave, povečan riziko in večje stroške. Ob tem se Vatrostalna kot izvajalec del srečuje s pomanjkanjem kvalitetnih kadrov in tudi te posledice čutimo v proizvodnji. Zato želimo ureditev teh razmer z ustrežno novo pogodbo za naslednje petletno obdobje.

Na koncu bi žele poudariti, da je potrebno tudi v prihodnje, kakor je bilo rečeno na začetku, obdržati spoznanje v vseh sredinah o tem, da je Jeklarna ključna TOZD v proizvodnji Železarne in temu primerno ustvarjati pogoje za njeno nemoteno delo.«

(Nadaljevanje s 1. strani)

POROČILO IZ VALJARNE I

V Valjarni I se v zadnjem času pojavlja problem prodaje njihovih proizvodov, zato smo prosili direktorja te TOZD, da nam obrazloži nastalo situacijo. Tovariš Emil Krajnc nam je dal naslednjo izjavo: Padec konjunktura na področju proizvodov, ki jih izdeluje Valjarna I, je posledica krize na tem področju. Ko se je pojavil problem s plasiranjem našega blaga, smo najprej pomislili, da je to posledica plačilne nesposobnosti naših partnerjev. Toda kmalu smo ugotovili, da se preko kompenzacijskih poslov iz vzhodne Evrope uvažajo na naše tržišče velike količine blaga, ki smo ga mi izdelovali. To se je predvsem pojavilo pri ploščatih profilih. Drugi vzrok je v tem, da druge železarnice v Jugoslaviji posegajo v naš program. Ta problem ni prisoten na področju specialnih profilov in v izvozu za Bolgarijo ter pri direktnih kupcih. Pri grosistih v Sloveniji se pojavlja zahteva, da bi naše blago dajali k njim na konsignacijo, kar pa nam iz finančnega vidika ne ustreza.

V tej situaciji pristajamo na vsa naročila in dobavne roke naših kupcev, kar povzroča menjave programov, ki so izven normalne tehnologije. Zato smo se dogovorili, da bomo delali predvsem kvalitetno in s čim manjšimi stroški. Zaradi tega, ker se programi pogosto menjavajo, smo se dogovorili, da bodo vse izmene imele enake akordne presežke. Kljub vsej tej nenormalni proizvodnji ostajajo naši proizvodni rezultati vseeno po planu.

Pri tem je potrebno poudariti velik prispevek, ki ga pri našem delu daje armaturna delavnica, ki nima več nobenih normalnih rokov, in pa vzdrževalci, ki s svojim delom dosegajo, da ni zastojev.

O tem, kako se dimenzije menjavajo, priča podatek, da jih menjavamo tudi 12-krat na eno izmeno, kar povzroča manjši izplen, saj so probe pogostejše, če to primerjamo s tem, da smo delali po cel teden eno dimenzijo; to hitro menjavanje zahteva izjemne napore vseh delavcev. V veliko pomoč nam je menjavanje valjev s pomočjo žerjava, kar smo pričeli v lanskem letu, saj je tako delo bolj humano. Poudariti je potrebno, da smo z investicijskimi posegi v grobo progo in hladilno klop dosegli, da smo z našimi fizičnimi kondicijami ter s kadrom, ki ga imamo na razpolago, sposobni delati bistveno več in bolje, kar bomo dokazali, ko se bo situacija na tržišču izboljšala. Želimo, da bi nam uspelo zgraditi odšaka-jevalno napravo, ki ne bi stala več kot 10 starih milijard, odpravila pa bi problem zaškajenosti predvsem pri ploščatih profilih, ki predstavljajo z 29.000 tonami letno večino proizvodnje. Tu je še 5000 do 5500 ton specialnih profilov.

Situacije na tržišču delavci še ne čutijo pri svojih osebnih dohodkih, obstaja pa med njimi precej negodovanja zaradi stalnih podražitev.

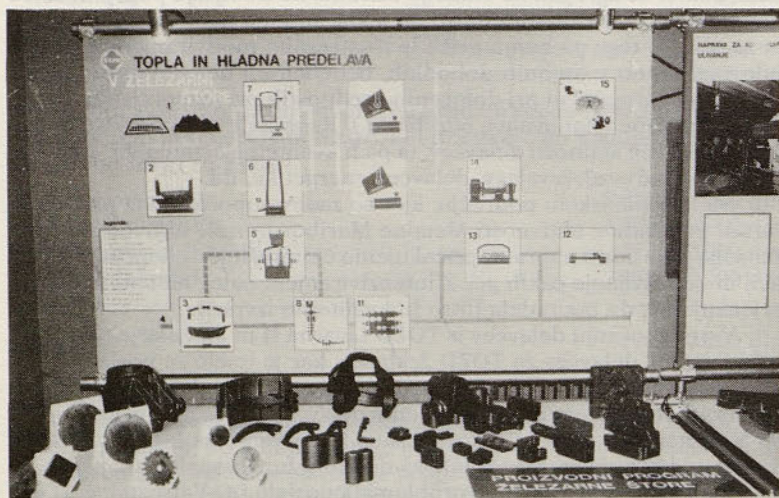
Te ploščate profile je vedno težje prodati

Valjarje skrbi prodaja njihovih proizvodov

(Nadaljevanje s 1. strani)

RAZSTAVA INOVACIJ ŠTORE 87 »NAPREJ OD DOSEŽENEGA«

V izdelke Železarne je treba vgraditi še več znanja in novosti

Ob otvoritvi razstave inovacij, v petek 23. 10. 1987 je bil krajši kulturni program, ki ga je izvedla železarska godba in učenci Osnovne šole Štore. Povabljenim predstavnikom občinskih raziskovalnih skupnosti, družbenopolitičnih skupnosti, družbenopolitičnih in delovnih organizacij je v uvodnem govoru spregovoril predsednik KPO Železarne Štore tov. Srečko Senčič, dipl. ing.

Tradicionalno razstavo organizira Železarna Štore in našo društvo inovatorjev (DIATI) vsako drugo leto, od leta 1979 naprej. Danes ima regionalni pomen, saj sodelujejo šole, občinske raziskovalne skupnosti in delovne organizacije iz širše celjske regije. Namen razstave je vzgajati, informirati in motivirati obiskovalce iz šol, delovnih organizacij in drugod za ustvarjalno delo oz. podporo temu delu.

Železarna Štore se je kot organizator predstavila na večji površini in sicer z najpomembnejšimi razvojnimi in inovacijskimi dosežki zadnjih dveh let, ki pričajo o kvaliteti te dejavnosti, ki ima v železarni dolgoletno tradicijo.

Ob razstavi so bile tudi spremljajoče prireditve in sicer seja republiškega odbora za inovacije pri ZSS, seja izvršilnega odbora zveze DIATI Slovenije ter regijsko posvetovanje o delu z mladimi raziskovalci.

V okviru seja republiškega odbora za inovacije je bil predstavljen »Projekt P« in njegova infrastrukturna naloga »Strateško vodenje in MID«, ki jo izvajamo v Železarni Štore.

Gostje iz vse Slovenije so pohvalno ocenili razstavo in prikazane dosežke.

Gorazd Tratnik, dipl. soc.

DEJAVNOST ZK

V Železarni Štore potekajo priprave za izvedbo programsko-volilnih konferenc po TOZD, ki bodo v drugi polovici novembra, DSSS pa je to sejo imela že spomladi. Po izvedenih konferencah v TOZD naj bi izvedli konferenco ZK delovne organizacije, ki naj bi obravnavala predvsem aktualno problematiko v naši delovni organizaciji ter naloge Zveze kumu-

nistov v prizadevanjih za boljše gospodarjenje. Na tem mestu bi hoteli poudariti, da se pričakuje angažiranje vseh članov ZK pri pripravi teh sej in tudi pri razreševanju vsakodnevne problematike, ki se pojavlja v delovni organizaciji. Pri tem se še posebej pričakuje angažiranje strokovnega kadra, ki s svojim znanjem lahko največ pripomore k izhodu iz krize.

Prizadevanja za izboljšanje kvalitete

Dr. A. Šturbej

V Železarni predstavlja enega izmed najbolj perečih problemov vprašanje kvalitete proizvodnje. O tem področju smo v preteklosti govorili predvsem iz vidika kontrole kvalitete. Danes pa vidik kvalitete proizvodnje pomeni predvsem merilo, kako smo sposobni določen izdelek napraviti in na koncu tudi, ali bomo ter po koliko ta proizvod prodali. V svetu je filozofija o nujni absolutni kvaliteti proizvodov že prevladala in cena ni vprašanje, če je dosežena visoka kvaliteta.

Z namenom, da bi čimbolj osvetlili vprašanja kvalitete v naši DO, predvsem pa da bi predstavili prizadevanja za boljšo kvaliteto, smo za razgovor prosili tov. dr. Alojza Šturbeja, direktorja Sektorja za raziskave, razvoj in investicije, ki se je v preteklosti ukvarjal predvsem s kontrolo kvalitete v DO kot vodja tega TOZD, danes pa si naj bi kot odgovorni za razvoj Železarne prizadeval, da bi z razvojnimi delom in investicijami izboljšali našo proizvodnjo in s tem tudi njeno kvaliteto.

Železar

Eden izmed ukrepov za III. kvartal letošnjega leta je bil tudi, naj bi se kvalitetni nivo izboljšal tako, da bi bila izmeček in odpadki v III. kvartalu nižja od cene četrte njune letne vrednosti. Kolikor vemo, tega nismo uspeli doseči. Še več, izmeček in odpadki sta se povečala. Zato vas prosimo, da nam pojasnite, zakaj je prišlo v nekem smislu do padca kvalitete naše proizvodnje?

Dr. Šturbej:

Moram vas dopolniti, in sicer: kot direktor TOZD Kontrole kakovosti sem se predvsem ukvarjal s kakovostjo in zagotavljanjem kakovosti. Seveda pa je bilo nujno, da sem se ukvarjal s kontrolo kakovosti, kajti dobro organizirana kontrola kakovosti še dolgo ne bo izgubila svojega pomena. Žal moja prizadevanja za kakovost in zagotavljanje kakovosti niso bila tako uspešna, kot sem si želel. Toda skupaj s sodelavci v kontroli kakovosti smo vendarle dosegli uspehe pri opredeljevanju kakovosti. Vidni so na nekaterih področjih tudi že uspehi pri zagotavljanju kakovosti. Sedaj mi kot direktorju Sektorja za raziskave, razvoj in investicije pripisujete odgovornost za razvoj železarne. S tem se ne morem strinjati, kajti v odgovornosti za razvoj in gospodarski uspeh železarne se mora identificirati celotni strokovni potencial, na čelu s poslovodnim odborom. Sektor za raziskave, razvoj in investicije pa, upam, da bo dal svoj znanstveni prispevek h gospodarskemu uspehu.

Številčni podatki o količini in vrednosti odpadka in neuspele proizvodnje se v poslovnih poročilih ne objavljajo že več kot leto dni. Vaša domneva, da se je količina odpadka in neuspele proizvodnje na nivoju DO povečala, pa najbrž drži. Vzrok tiči zelo globoko v naši miselnosti, saj se tistih osem ur, ko smo v službi, nikoli ne postavimo v vlogo potrošnika. V našo zavest le počasi prodira pravičen odnos do kakovosti proizvoda in storitev. Pogodbene obveznosti do kupcev v pogledu kakovosti neredko kršimo. Vodstva temeljnih organizacij ne razmišljajo o tem, da je kvaliteta proizvoda primarna strateška naloga in s tem ekonomska kategorija tako za organizacijo združenega dela kot za celotno družbeno skupnost. Material potuje skozi proizvodni proces in cilj tega potovanja je, da dobi na koncu prave kakovostne karakteristike. Tej na videz preprosti definiciji pa se premalo posvečamo in zato s svojimi storitvami ne posegamo vedno pravilno in pravočasno v proizvodni proces. Mi sami smo tudi komponenta v proizvodnem procesu. Torej človek in tehnologija sta med najpomembnejšimi komponentami. V času, ko sem se bolj intenzivno ukvarjal s kakovostjo in analizo kakovostne problematike, se je kot vplivnostni faktor največkrat pojavljal človek.

V letošnjem letu smo pričakovali izboljšanje kakovosti tudi zaradi aktiviranja novih investicij; najprej na področju proizvodnje jekla, nato pa na področju proizvodnje odlitkov. Ta pričakovanja se niso v celoti izpolnila. To pa potrjuje dejstvo, da sta oprema in tehnologija samo predpostavki za kakovostno proizvodnjo. Subjektivni faktorji so tisti, ki najbolj vplivajo na nivo kakovosti. Proizvajamo izdelke različne kakovostne stopnje, zato bi se morali v proizvodnji bolj prilagajati pri zagotavljanju kakovosti vsakokratnemu naročilu oziroma proizvodnemu programu in iz tega sledečim kakovostnim zahtevam kupca. Dostikrat se premalo poglobimo v zahteve glede nadaljnje predelave, obdelave in vgradnje naših proizvodov, zato učinkovitost zagotavljanja kakovosti napreduje z majhnimi koraki. Obstajajo sicer razlike med temeljnimi organizacijami, vendar ne toliko bistvene, da bi jih posebej poudarjal. Tudi pri izkoriščanju

Jemanje vzorca na plavžu

nove proizvodne opreme nismo odpravili kakovostnih problemov, ki smo jih že poznali od prej.

Železar:

Spominjamo se, da ste kot vodja TOZD Kontrole kakovosti na sestankih mnogokrat dopovedovali, da vprašanje kvalitete zadeva vse funkcije v proizvodnem procesu tako v skupnih službah kot TOZD in da kontrola kakovosti na koncu lako ugotavlja le stanje. Zato so za spremirjanje stanja na tem področju zadolženi vsi, ki v proizvodnem procesu posredno ali neposredno sodelujejo. Kako ste si v okviru sektorja, ki ga vodite, na področju izvajanja investicij, raziskav in razvoja opredelili svoj prispevek k dvigu kvalitete proizvodnje Železarne?

Dr. Šturbej:

V naših dolgoročnih usmeritvah smo se opredelili za kvaliteto. Skratka, trgu ne želimo ponuditi večje količine proizvodov, ampak boljšo kakovost. Žal še danes v pogledu kakovosti v praksi nismo tako učinkoviti kot pri načelnem opredeljevanju za kakovost. Kakovost je podrejena namenu. Če se namen ali zahteve menjajo, se menja tudi kakovost. Torej kakovost ni stalna oziroma ni stalna vsebina in obseg kakovosti, ampak se lahko hitro ali počasneje spreminja. Ta pojav še posebej velja za naš proizvodni program. Kadarkoli govorimo o kakovosti in količini proizvodnje, smo vsi za kakovost, toda večkrat se še vseeno zgodi, da damo prednost količini. Toda mi se zavedamo, da je kakovost vedno bolj prevladujoč faktor na tržišču, za nas pa poudarjeno velja, da moramo kakovost vedno bolj prilagajati zahtevam posameznih kupcev, njihovim specifičnim potrebam glede nadaljnje obdelave, predelave vgradnje in funkcionalnosti. Sektor za raziskave, razvoj in investicije bo delovne programe vsebinsko naravnal na reševanje te problematike. Pri tem moramo maksimalno izkoristiti možnosti, ki jih daje sodobna tehnologija in oprema. V naših temeljnih organizacijah te možnosti še niso izkoriščene, in to niti v smislu količin še manj pa v smislu doseganja prave kakovosti.

Železar

Razvoj Železarne je usmerjen ne toliko v povečanje proizvodnje, ampak predvsem v visoko kvaliteto proizvodnje. Kako si predstavljate ta naš preskok na višji nivo kvalitete proizvodnje in ali smo v Železarni sposobni z izboljšanjem kvalitete obstoječe proizvodnje ter z razvijanjem novih kvalitativnih izdelkov napraviti večji korak naprej, kot nam je to uspelo do sedaj?

Dr. Šturbej:

Metalurgija v svetu in pri nas je v krizi. V Jugoslaviji, razen redkih izjem, ni železarne, ki ne bi poslovala z izgubo. Ob nadaljevanju takšnega negativnega trenda v metalurgiji se pojavlja vprašanje prestrukturiranja in tehnološke modernizacije proizvodnje. Zato bo nujno prišlo v obstoječi proizvodnji do sprememb asortimenta, ki bo po kakovosti in vrsti proizvodnje moral biti na višjem kakovostnem nivoju. Mi smo danes orientirani v vzdrževanje obstoječega nivoja, za preskok na višji nivo kvalitete dela pa bo treba narediti bistvene premike v kadrovski strukturi in odnosu do dela. Želimo si nove proizvodne programe, ki bodo nadomestili opuščeno nerentabilno proizvodnjo. Tu je mišljena finalizacija visokega tehnološkega nivoja ob izkoriščanju domačega in tujega znanja. Torej v obstoječih in novih proizvodnih programih bo potrebno doseči visok kakovostni nivo. Za uresničevanje ciljev na področju kakovosti pa bomo morali ustvariti sistem za zagotavljanje kakovosti. Graditi kakovost na podlagi kakovosti ne bo dalo zelenih rezultatov. Mi moramo iz teh okvirjev in postaviti funkcijo kakovosti v prioriteto poslovnega in proizvodnega odločanja. To pa pomeni, da so nosilci skrbi za kakovost poslovodni organi TOZD in delovne skupnosti. Naš ciljni nivo kakovosti je še vedno zadostiti državnim standardom, to pa še ne pomeni dosegati visoko kakovost, zaradi katere bi se kupec odločil ravno za naše proizvode. Da pa se bo kupec odločil ravo za naše proizvode, pomeni ponuditi konkurenčno kakovost, prilagojeno kupčevim zahtevam. Tega seveda ne bomo dosegli preko noči, ampak le z dolgotrajnim prizadevanjem celotne delovne organizacije ob graditvi sistema za zagotavljanje kakovosti v proizvodnji in storitvah.

Prepričan sem, da to zmoremo.

(Nadaljevanje s 1. strani)

POIMENOVANJE ŠOLE

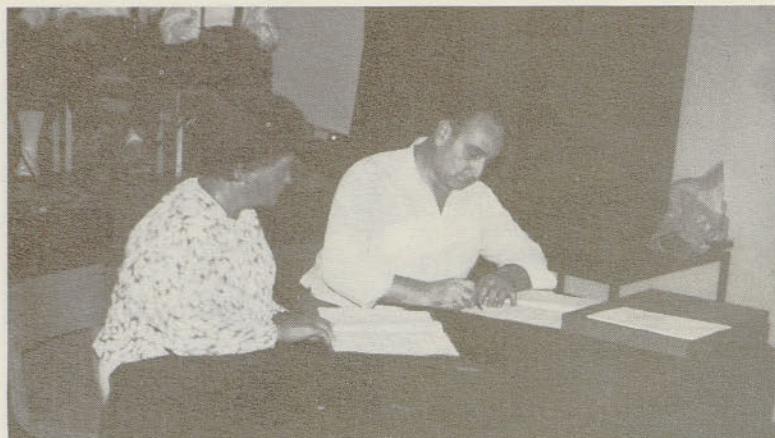
jih je krajevna skupnost ob tem prazniku izvršila. Med njimi je posebej omenil zgrajeno asfaltno cesto v naselju Draga ter tradicionalno srečanje starejših občanov. V zvezi s problematiko delovanja krajevne skupnosti je poudaril, da obstaja cela vrsta nalog, predvsem na področju posodobitve komunalnih objektov, razvoja telefonije itd. Na koncu je čestital ob krajevnem prazniku vsem krajanom in delavcem šole ter železarne ob njihovem jubileju.

V programu, ki so ga pripravili učenci osnovne šole, je proslavo pričel pevski zbor s himno osnovne šole z naslovom »Železarji smo«. V nadaljevanju pa so nastopili tudi recitatorji in plesna skupina.

Eden izmed učencev osnovne šole je potem prebral predlog o tem, da se osnovna šola Štore poimenuje po štorskih železarjih, saj je več kot 90 % staršev zaposlenih v Železarni, poleg tega pa Železarna Štore plodno sodeluje na vseh področjih z osnovno šolo.

Predsednika delavskega sveta Železarne in osnovne šole sta podpisala listino o poimenovanju osnovne šole.

Predsednik KPO tov. Senčič Srečko je razglasil ime šole za osnovno šolo Štorskimi železarji in ob tem poudaril, da smo v Železarni ponosni na to, da je osnovna šola prevzela naše ime in pohvalil je sodelovanje med našo delovno organizacijo s krajevno skupnostjo in šolo. Kriza, v kateri se nahajajo, je prisotna tudi v naši delovni organizaciji in pomemben delež pri prestrukturiranju naše proizvodnje pričakujemo tudi od vzgoje in izobraževanja. Ravnatelj osnovne šole se je nato zahvalil delavcem železarne za pomoč osnovni šoli, prav tako pa tudi za ime, ki so ga prevzeli. Nato je podelil priznanja delavcem šole ob 20-letnici osnovne šole. Priznanja so dobili: Veronika Kurnik, Vlado Novak, Silvestra Gašper, Jožefa Gorjup, Irena Jovanovski, Katarina Judež, Jožica Kovač, Jožica Kranjc, Kristan Verner, Tajda Pevcin, Ivanka Plahuta, Štefka Plank, Silva Sajovic, Anica Rovšnik, Ivan Štarlekar, Anica Žibret, Janez Rauter in Jože Urbančič. Ob tej priliki so priznanja osnovne šole dobili tudi: Železarna Štore, DIATI Železarne Štore, Srednja kovinarska in metalurška šola Štore, Zdravstveni dom Štore, Vzgojno varstveni zavod Štore, Krajevna skupnost Štore, Pihalni orkester Železarne Štore, Gasilsko društvo Štore, TVD Partizan Štore, Ferdo Haler, Vlado Zohar, Milan Žibret, Jože Kramer, Roman Zapušek, Tine Sivka, Jože Kragelj, Silva Čagalj, Franc Zupanc, Anton Kelenc, Vjekoslav Zgozdnik, Jože Smodila in Janez Marinček.

Predsednika najvišjih samoupravnih organov Železarne in šole sta podpisala listino o poimenovanju

Predsednik KPO Železarne je razglasil novo ime osnovne šole Štore

ZAMENJAVA V VODSTVU DS DO

Na zadnji seji delavskega sveta delovne organizacije je bil razrešen funkcije predsednika tovariš Žibret Milan zaradi imenovanja na dela in naloge vršilca dolžnosti direktorja TOZD Kontrole kakovosti. Za novega predsednika delavskega sveta delovne organizacije je bil imenovan Ramšak Marjan (iz TOZD Vzdrževanje), ki je bil do sedaj podpredsednik delavskega sveta.

Ob tej priliki smo bivšega predsednika delavskega sveta kot tudi novoimenovanega prosili za krajšo izjavo v zvezi s samoupravljanjem v delovni organizaciji.

Tovariš **Ramšak Marjan** je o tem dejal: »Zgodovinski razvoj samoupravljanja gre po neki logični poti naprej, vendar ima svoje značilnosti. Danes, ko odločamo z malim obsegom sredstev, s katerimi lahko, se večkrat dogaja, da je naše odločanje formalistično. Pred petimi ali desetimi leti so bile seje delavskega sveta delovne organizacije bolj tvorne. Danes je sicer manj razprav, ki so brez bistva, vendar pa kvaliteta razpravljanja in odločanja še vedno ni takšna, kot bi jo hoteli. Značilno je, da se bolj razpravlja o obrobni zadevah, manj pa o bistvenih. To je verjetno zato, ker

ljudje bolj poznajo stvari, ki so jim bližje; problem je najbrž v premajhni razgledanosti in premajhnem znanju o temeljnih problemih.

Napačno je, da na samoupravnih organih formalno potrjujemo določene sklepe, o katerih niti ne moremo odločati. Izboljšanje vidim v tem smislu, da se na delavskem svetu vedno bolj kaže zavzemanje za skupne cilje in obstaja vedno manjša tozdrovska miselnost, ki je bila v preteklosti zelo prisotna in smo zaradi nje izgubili tudi marsikateri milijon.

Ob vsem tem mi je jasno, da neke dolgoročne politike samoupravnega delovanja ni možno postaviti ob sedanjih hitrih spremembah, zato bo še naprej potrebno improviziranje.

Na koncu bi hotel poudariti, da kljub poslovniku še vedno mešamo poslovno odločitev s samoupravnim odločanjem. Tako se mi zdi povsem odveč, da mora npr. del delovnega procesa napraviti neko poročilo za delavski svet in delavski svet si naloži nalogo izvajanja nalog, ki zhajajo iz tega poročila. Delavski svet mora predvsem trasirati politiko, medtem ko naj vodstvo delovne organizacije doseže, da se ta politika izvrši.«

Tovariš **Milan Žibret** je dejal: Ko ocenjujemo delo delavskega sveta v preteklem obdobju moram povedati, da je delavski svet deloval v okviru razreševanja in odločanja o ključnih vprašanih pomembnih tako za delovno organizacijo, kot tudi za posamezne temeljne organizacije. Ko ocenjujemo samoupravno v Železarni je važno to, da je le-ta dobro organizirana in da so samoupravni organi kadrovske izredno močno izpopolnjeni. Tudi način dela se je po tolikih letih že dobro utiril in uveljavil. Odločanje na nivoju delovne organizacije združuje vse strukture v delovni organizaciji in prispeva k enotnemu delovanju DO kot celote.

Manj učinkovito pa je povezovanje našega samoupravnega sistema s samoupravnim odločanjem na drugih nivojih in skupno s samoupravo po drugih organizacijah združenega dela. Tako ni skupnih izhodišč in vpliva na vse tiste zakone in odloke, ki korenito pa tudi velikokrat destruktivno delujejo na produkcijsko sposobnost delovne organizacije in tudi hromijo ustvarjalnost in odločanje v okviru delovne organizacije. Tako je še zelo slaba povezanost z delegati in drugimi, ki delujejo in sprejemajo takšne odločitve.

Dejstvo je tudi, da država in njena administracija močno umejujejo manevrski prostor samouprave, zato ne moremo podpirati raznih prepovedi in omejitev iz strani teh organov ampak moramo predvsem iskati rešitev v povečevanju prostora za samoupravno odločanje v okviru delovne organizacije.

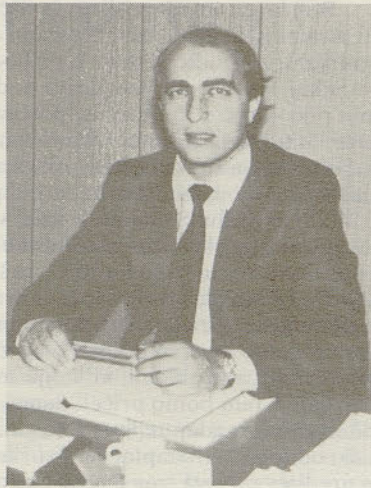

Žibret Milan

Ramšak Marjan

Predstavljamo vam mg. Tomaža Subotiča, direktorja sektorja za EOI

S tem prispevkom želimo doseči dvoje: predstaviti novega vodilnega delavca v naši delovni organizaciji in s pomočjo njegove obrazložitve nadaljnjega programa dela spregovoriti o sektorju za ekonomiko, organizacijo in informatiko.

Za direktorja sektorja ekonomike, organizacije in informatike je bil z 31. julijem imenovan mag. Tomaž SUBOTIČ. Tov. Subotič je po končani gimnaziji postal štipendist Železarne Store za študij ekonomije. Leta 1982 je diplomiral na II. stopnji, smer zunanja trgovina in se takoj zaposlil v Železarni Store kot pripravnik. Leta 1983 je vpisal magistrski študij in ga zaključil junija 1985, torej v zelo kratkem času. Magistrsko delo je opravil iz smeri mednarodne menjave z ožjo specializacijo ekonomika mednarodnih odnosov.

Pred prijavo na delovno mesto direktorja je opravljal dela in naloge vodje raziskave tržišča v sektorju Trženje. Skupnih delovnih izkušenj ima 5 let.

Glede na to, da ste priznani teoretik na področju trženja in tudi predsednik teoretične sekcije Društva ekonomistov regije Celje, kako to, da ste se odločili za to področje dela?

Dejansko sem po osnovnem prepričanju kot ekonomist usmerjen predvsem v trženje. Glede tega, ali naj se prijavim na delovno mesto direktorja ekonomike, sem menil, da lahko s svojo širino interdisciplinarnih znanj s področja ekonomije uspešno vodim tudi ta sektor. Ob dilemi, naj se prijavim ali ne, mi je bilo vodilo, da je za izhod iz krize širše gledano v družbi, kakor tudi v poslovnem sistemu, potrebno konkretno ustvarjalno delo in rezultati dela, ne pa le vsesplošno kritizerstvo brez predlogov za izhod iz težav.

Vzpodbuda za prijavo mi je bil tudi novi predsednik KPO, ki želi z novimi metodami dela železarni utrditi prostor v vedno bolj zahtevnih pogojih gospodarjenja in tu menim, da je povezava mojih znanj s področja trženja ekonomije dobrodošla pomoč.

Vaši prvi vtisi na novem delovnem mestu med sedanjimi sodelavci?

Poudariti moram, da sem z zaposlenimi v sektorju v celoti gledano zadovoljen. Opaža pa se, da se določeni zaposleni raje pustijo voditi, kot da so samoiniciatorji dela. Menim namreč, da vsak zaposlen v strokovnih službah mora s svojim delom upravičiti sorazmerno visoke range, ki pa niso vedno ekvivalentni odgovornosti in delu.

Logično je, da vsak novi direktor prinese nove metode dela in poglede na strokovno problematiko. O uspešnosti le-teh pa bo najboljši pokazatelj čas.

Kakšna je kvalifikacijska struktura zaposlenih v tem sektorju?

Od 59 zaposlenih imamo naslednjo kvalifikacijsko strukturo:

8 zaposlenih ima nepopolno srednjo izobrazbo, 26 jih ima srednjo, 11 jih je z višjo, 13 z visoko izobrazbo in eden z magisterijem.

Osebnostno menim, da formalna izobrazba ni dovolj velik argument za določen rang. Osebnostno vidim, da določeni npr. po končani diplomi »zaspijo«, ne čutijo potrebe po dodatnem izobraževanju, to pa je slabo. Predlagam uvedbo horizontalnega napredovanja, ki naj bi vzpodbudilo vse zaposlene, ne glede na stopnjo izobrazbe, k dopolnilnemu izobraževanju, in to ne le formalno.

Nekaj besed o področjih v vašem sektorju

Od štirih področij, ki jih imamo, je najštevilnejše področje avtomatske obdelave podatkov, ki predstavlja dejansko osnove informacijskega sistema v Železarni Store. Drugo področje je področje analize in plana, ki prvenstveno analizira poslovanje TOZD oziroma delovne organizacije, pripravlja planske dokumente, gospodarski načrt ipd. Tretje področje je področje avtomatskega vodenja proizvodnje in četrto je področje organizacije.

Kaj menite, ali je potrebno v področjih kaj spremeniti glede na ustaljeno prakso dela in zaposlenih?

Na področju avtomatske obdelave podatkov je potrebno predvsem odpraviti »prepad« med uporabniki informacij in oblikovalci. Krivda za ta prepad je obojestranska. Na eni strani uporabnik ne zna ali ne želi po-

staviti zahtev želja, izvajalci pa se tudi potrudijo dovolj, da bi se uporabnikom bolj približali. V dobi, v kateri živimo, so namreč pravočasne in točne informacije pogoj uspešnega vodenja.

Na področju plana in analiz menim, da strokovna služba ne sme le ugotavljati dejstev, ki so na grobo že znana, temveč mora ponuditi tudi variantni predlog – scenarij za izboljšavo poslovanja. Primer: za gospodarski načrt 1988 bomo pripravili tri modele izračunov, ki bodo različno ciljno usmerjeni, tako da bodo vsi zaposleni imeli možnost tekočega primerjanja dejanskega stanja z želnim. Od rezultatov namreč naj bi bili odvisni tudi osebni dohodki.

Področje organizacije poslovanja je v Štorah nekoliko zanemarjeno. Organizacija se je namreč v preteklosti oblikovala bolj na podlagi želja posameznikov kot na osnovi zahtev poslovnega procesa. Zavedati se moramo, da slaba organizacija povečuje stroške za enoto proizvoda, enako kot prevelike porabe materiala. Temu področju moramo dati večjo veljavo in samostojnost dela. Področje avtomatskega vodenja proizvodnje mora skrbeti bolj kot do sedaj za otipljive rezultate. Na primer: zmanjšanje porabe energije na enoto proizvoda, ne pa izgubljanje časa in energije le na aplikativnih raziskavah.

Vprašanje, za katerega prosim odkrit odgovor. Veliko se govori po delovni organizaciji, da delavci v delovni skupnostih skupnih služb ne delamo dovolj oziroma ne dovolj kvalitetno!

Vsaka kriza nosi v sebi tudi nekaj pozitivnega. Dejstvo je, da smo širše gledano organizacije združenega dela v preteklosti preobremenili z obveznostmi za razne SIS-e, SPIZ-e ipd. Podobna je situacija v delovni organizaciji ŽS. In tu je ideja, da vsaka kriza prinese tudi nekaj dobrega, namreč v tem, da razčistimo povsod v družbi, kaj in koga potrebujemo. Konkretno na vaše vprašanje lahko rečem sledeče.

S pojavom krize se tudi zaposleni v TOZD zavedajo pomembnosti strokovnih služb, ki lahko bistveno vplivajo na rezultate gospodarjenja (dobra struktura naročil, ugodni plačilni pogoji, dohodkovno upravičene investicije, razvoj, ki ima za sabo trg, kakovosten kader ipd.): upravičeno pa zahtevamo, da strokovne službe ne širimo kot v preteklosti na podlagi želja, temveč le na osnovi konkretnih potreb.

Dejstvo je, da so tudi v strokovnih službah ljudje, ki bi lahko naredili več. Menim, da bomo tudi temu naredili red z večjimi pooblastili poslovnih delavcev in s spremembami zakona o združenem delu.

Glede na to, da ste kot zelo ambiciozen mlad direktor v najbolj ustvarjalnih letih, imate verjetno še višje ambicije. Jih lahko zaupate?

Menim, da so realne ambicije tudi neko gibalno napredka. Osebnostno želim seveda še napredovati, vendar hočem, da moje delo in napredovanje koristi širši družbeni skupnosti in delovni organizaciji, v kateri sem. Ravno zaradi tega želim ostati v gospodarstvu.

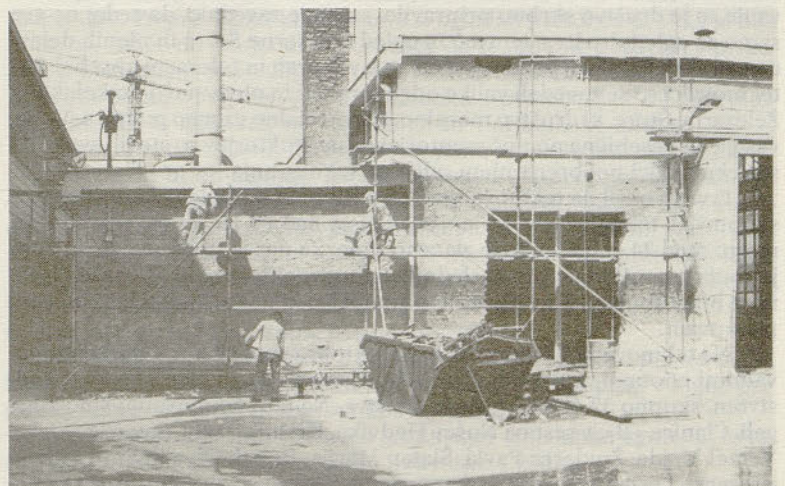
Menim, da mora človek svoje znanje poskušati aplicirati na različnih področjih. Sam želim s svojim znanjem dodati delež za boljše poslovanje delovne organizacije, istočasno pa zadovoljiti svoje interese. In ti so tudi strokovno znanstveno delo, za kar že pripravljam doktorsko dizertacijo, ki pa bo uporabna in ne le skupek želja.

In ob zaključku:

Tov. Subotiču se za pogovor zahvaljujem. Menim, da ni odveč tudi naša želja, da v vseh svojih visoko zastavljenih ambicijah uspete. Predvsem pa vam v tem trenutku želimo, da ob svojih izvenslužbenih aktivnostih, kot so predavateljstvo, predsedniška funkcija Društva ekonomistov Celje in trenerstva košarkašev, čim bolj uspete kot direktor sektorja ekonomike, organizacije in informatike.

Ana T.

Obnova kurilnice bo izboljšala zunanji videz Železarne.

Pogled vase ob aktivnosti za IV. samoprispevek Celja

Teško je danes pisati in govoriti prepljčljivo, z zanosom in prekipevajoče tudi o stvareh, ki to zaslužijo. Razočaranost ljudi nad sprejetimi vrednotami, nezadovoljstvo, ker se čutijo ogoljufane, inflacija, padanje standarda, afere, negotov jutri, občutek brezizhodnosti, nezaupanje v vodstvo in še vrsta drugih problemov so zadostni razlogi, da nam je jutri že daleč, saj je vsakdanji danes preveč prisoten. Predolgo smo poslušali bombastične govore o prekipevanju potencialov, o enkratnosti reševanja problemov, o izvornosti usmeritev, o moralni trdnosti družbe, o omejenosti tistih, ki so si upali treznejše misliti in z realnostjo omadeževati oceno razvoja. Nekateri niso hoteli, drugi niso upali povedati, še več pa jih ni vedelo, da smo kot družba podobni lepo oblečeni in nališpani gospodični, ki je spričo hitre rasti v otroštvu močno rahitična.

Bojim se, da mi bo kdo zabrusil, naj gradimo bolnico iz sredstev, ki jih dajemo v nenasiten trebuh zveznega proračuna, morda iz neustrezno porabljenih sredstev za nerazvite, pa tudi iz osebnih dohodkov tistih, ki so krivi neposredno ali kot botri pri zavoženih investicijah. Bojim se očitka, da sem kolešček v propagandnem stroju boja za uspešen izid referendumu, ki šteje na političnem polju za pomembno zmago! Skrbi me, če mi boste vrgli v obraz čakanje na specialistične preglede, neprijazne posameznike, ovire in prepričevanja, če se želite zdraviti drugje, če več mesecev ne pridete na vrsto pri zobozdravniku, da čakate na reševalno vozilo več ur itd. Ničesar ne bom negiral, ničemur nasprotoval. V zameno vam bom posredoval vrsto podatkov o uspehih zdravstva v Celju, o novih metodah pri postavljanju diagnoz in zdravljenju bolezni, o zaposlovanju, o večjem številu zdravstvenih teamov, pa tudi na težave ne bom pozabil. Glasno bom poudaril, da dobimo tudi pohvale!

Bolj ko o tem razmišljam in tiščim besede na papir, večkrat vstajam od pisalnega stroja. Jezen. Res smo dolgo dokaj lepo živeli v trebuhu našim gospodične, zato je prihod v realno luč sveta še bolj drastičen. Še nekaj časa bomo nesigurno hodili po tleh realnosti, toda pogledali smo pod šminko in oblačila, postavili diagnozo in pričeti moramo z intenzivnim zdravljenjem. Lišpanja ne bomo več dovolili, saj to škoduje koži in zakriva znake bolezni, obleka bo primerna žepu, hrana zdrava-domača, zrak mora biti čist, kalne oči pa mora zamenjati bistrejši pogled v prihodnost rodu. Sedaj mi je laže, vem kaj mi je storiti! Besed ne bomo več poslušali, iskali bomo rezultate. Delali bomo za boljši kos kruha, za lepše domove, za našo kulturo, za šole in zdravstvo. Tudi za dograditev bolnice bomo glasovali, saj želimo sebi in z nancem zagotoviti ustrezno strokovnost medicinskih uslug in primerno bivanje takrat, ko to najbolj potrebujemo ko smo bolni. Poleg vlaganja v zidove in opremo se bomo soočali tudi s problemi, ki kalijo medsebojne odnose in jih skupaj odpravljali. S tem bomo pričeli danes, saj do takrat, ko bomo rekli svoj odločni »DA« za adaptacijo enote za novorojenčke in ginekološko-porodniški oddelek ter adaptacijo otroškega oddelka v starem delu bolnišnice in ureditev novega transfuzijskega oddelka, sanacijo infekcijskega in oddelka za kožne in spolne bolezni ter nakup moderne, računalniško vodene rentgenske aparature, lahko marsikaj uredimo. Ob tem ko predlagam, da pogledamo vsak vase, moram poudariti, da se tega zavedamo tudi zdravstveni delavci. Hodimo po delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, ne kot agitatorji, ampak kot razlagatelji programov, ki so v korist pacientov. Istočasno se spoznavamo zdravi, da bi se bolje poznali bolni, skupaj iščemo rešitve za najbolj izstopajoče probleme, predvsem pa na široko odpiramo za večino ljudi le priprta vrata dogajanj znotraj zidov. Skušamo razložiti, da je sicer zdravje stvar vsakega posameznika, stroka stvar zdravstvenih delavcev, toda vse skupaj je »NAŠE«. Registriramo pripombe, skušamo dati nanje odgovore, sicer pa nanje pisмено odgovorjamo. Resnično čutimo nov veter, bolj svež, pristnejše odnose in redki so (tisti so po naravi bolj črnogledi) med nami, ki niso povsem prepričani, da hoče bolan Celjan imeti enake pogoje kot drugi v Sloveniji. Iz INDOKA in drugih gradiv za samoprispevek, ki so na razpolago v zadostnem številu, bo pot, kako to doseči, vsakdo lahko našel. Le ena je: »Da« na referendumu!

Mag. sci. Marjan Hrušvar, dr. med.
specialist medicine dela

Pričakovani uspeh gasilcev

Člani, članice in mladina Industrijskega društva Železarne Štore v letošnjem letu redno izpolnjujejo vse naloge, sprejete na preteklem občnem zboru društva.

V letu pred XI. kongresom slovenskih gasilcev, ki bo drugo leto v Celju, dosejajo rezultate, ki so bili pričakovani. Med drugimi obveznostmi na področju zaščite pred požari in drugimi nesrečami so v društvu pripravljali vse oddelke za gasilska tekmovanja v disciplinah, ki slehernega člana, članico in mlade pripravljajo za naloge gašenja in preprečevanja požarov, tako v teoretičnem kot v praktičnem smislu in tudi kondicijsko. Letošnja tekmovanja so bila po društvi, občinskih zvezah, regijah in končno tekmovanje za naslov prvaka Slovenije po starostnih zvrsteh gasilskega članstva. Na občinskem tekmovanju je IGD Železarne Štore imela kar 12 tekmovalnih oddelkov s po 10 tekmovalci. Na tem tekmovanju je kar 5 enot dobilo pravico, da se udeleži tekmovanja celjske regije. Najboljši s tega tekmovanja so dobili pravico udeležbe na tekmovanju najboljših gasilskih enot za naslov prvaka v posameznih starostih gasilcev. No, naši gasilci, gasilke in veterani so se dobro odrezali, tako da so se na tekmovanje Gasilske zveze Slovenije uvrstile kar štiri ekipe. Na to tekmovanje se je društvo skrbno pripravilo, saj se je zavedalo, da sedaj ne gre samo za ugled društva, temveč za ugled Železarne Štore in njenih delavcev, za skrb in razvoj požarnega varstva v Štorah in železarne posebej. Vsi tekmovalci so se zavedali velike odgovornosti in obveznosti do kolektiva Železarne Štore, ki društvo moralno in materialno vzorno podpira. Volja, veselje in nesebična pomoč mentorjev in instruktorjev so storili svoje, da so tekmovalci neobremenjeni odšli na tekmovanja.

Prvi so odšli na tekmovanje GZS v Ribnico na Dolenjskem veterani, skupno 11 tekmovalcev, to je gasilci stari nad 60 let, in tam zasedli 12. mesto med 24 ekipami, to je zlata sredina. Za nas je to bil uspeh, ki nam je vbujal upanje, da bo na naslednjih tekmovanjih še bolje. Za naše društvo je bila Ribnica 19. in 20. septembra točka, ki nas je vodila k še boljšim pripravam.

Na tekmovanju v Koper 10. in 11. oktobra smo šli kar s tremi tekmovalnimi enotami, to so bili člani »A«, članice »A« in članice »B« z vodstvom, skupno 32 članov našega društva. Na tem tekmovanju smo zmagali. Članice »B«, v sestavi Nušev Hedvika, Križnik Frida, Savić Dušanka, Verzel Majda, Znidarec Pavla, Šlatau Marija, Bobek Olga in Smit Milena z rezervo Lesjak Marjano in mentorjema Klakočarjem Janezom in Čeho-

vinom Borisom, so zasedle prvo mesto in osvojile naslov prvaka GZS. Osvojile so zlato medaljo, vsaki posebej jo je izročil predsednik GZS profesor Božič, društvo je dobilo posebno zlato plaketo.

S to tekmovalno enoto smo že dosegli, kar smo tiho upali. Veselje, ki je zavladovalo v našem taboru, je bilo nepopisno. O uspehu naše enote je bilo slišati samo mnogo komentarjev, ki pa so bili vsi edini, da je zmaga res zaslužena, saj so naše članice bile pred drugouvrščeno ekipo kar za 35,2 točke (druge so bile članice »Elana« iz Begunj na Gorenjskem).

Člani »A« so zasedli odlično 7. mesto med 17 tekmovalnimi ekipami. Rezultat je vreden vse pozornosti, če upoštevamo »drenj«, ki je bil na tabeli, ko so bile točke seštete; z malo več sreče ali boljše točnosti tekmovalcev bi bil uspeh še večji. Članice »A« so šle na tekmovanje dobro pripravljene, a z malo izkušenj, saj so to mlada dekleta, katera še nimajo izkušenj. Na uradnem treningu so bila najboljša v svojem razredu, žal pa jih je na tekmovanju majhna napaka odrinila na deseto mesto med 13 ekipami. Sicer pa to ni nič tragičnega, dekleta bodo še imela priložnosti, da dokažejo, kaj znajo.

Z rezultati, doseženimi na največjem tekmovanju slovenskih gasilcev, smo v društvu vsi zadovoljni in ponosni, da smo dosegli tako dobre rezultate in ohranili tradicijo društva, ki v Sloveniji nekaj zna in zmore.

Nobeni rezultati ne pridejo sami, zato je potrebno dobro članstvo v gasilskem društvu, ki ve, kaj hoče in kaj mora, ki se zaveda, da predstavlja Železarne Štore in kraj. Ob tej priliki je potrebno poudariti veliko razumevanje in pomoč gasilskemu društvu s strani vodstva Železarne Štore, družbenopolitičnih organizacij v Železarini in končno vseh delavcev, ki nas podpirajo in pomagajo reševati požarno varnost v Železarini Štore. Vse to nam je v veliko podporo in pomoč, ki nam daje voljo do dela v društvu. Hvala vsem, ki ste nam omogočili, da se tekmovanja udeležimo; tam doseženi uspehi so tudi uspehi vseh, ki nam pomagata.

Iskrena hvala vsem za pomoč, hvala tekmovalnim enotam in končno hvala mentorjem, ki so tekmovalce uspešno pripravili. Ponosni smo, da nam stoji ob strani nad 3500-članski kolektiv Železarne Štore in nas podpira pri našem delu.

Mackošek Andrej

SINDIKALNE ŠPORTNE IGRE

Naše ekipe že vrsto let sodelujejo na sindikalnih športnih igrah. Kljub manjšemu zanimanju za ta tekmovanja so naši športniki dosegli dobre rezultate, in to: **šah** – 1. mesto (II. liga), streljanje moški – 4. mesto, ženske – 2. mesto, starejši člani – 1. mesto, **odbojka** moški – 5. mesto, ženske – 6. mesto, starejši člani – 3. mesto, **košarka** – 1. mesto, **veleslalom** – 2. mesto, **keglanje** moški – 3. mesto, starejši člani – 1. mesto, **balinanje** – 3. mesto, moški **nogomet** – 2. mesto, **tenis** – 1. mesto.

MLADA SODELAVCA IZ TOZD LIVARNE I

Iz TOZD Livarne valjev, kokil in metalurške litine predstavljamo dva mlajša sodelavca, tako po letih kot po delovni dobi. Predvsem zaradi njihovih začetnih izkušenj je zanimivo izvedeti, kako se mladi delavci vživljajo v novo delovno okolje in delo samo v naši delovni organizaciji.

Za sogovornika sem izbrala tov. Jovića Rada in tov. Malgaja Aleksandra.

JOVIĆ RADO se je v TOZD Livarna I zaposlil pred štirimi leti. Prišel je iz Doboja z že nekaj delovnimi izkušnjami. Delal je namreč dve leti v inozemstvu in nekaj časa v gradbenem podjetju v Sarajevu. V naši delovni organizaciji se je zaposlil zaradi višjih osebnih dohodkov. Tov. Rado opravlja dela in naloge pomožnega livarja.

Kako ste zadovoljni z delom, ki ga opravljate v treh izmenah?

Sem zadovoljen, saj se zavedam, da delati je pač treba. Troizmensko delo me sploh ne moti. Najraje delam ponoči. S sodelavci se dobro razumemo.

Ste zadovoljni z osebnim dohodkom? Koliko je bil vaš OD v zadnjem mesecu?

Moje delo pomožnega livarja je ovrednoteno z 10. rangom in šesto težavnostno stopnjo. Za julij sem prejel 285.000 din osebnega dohodka. Z osebnim dohodkom sem zadovoljen.

Imate družino?

Sem še samski in stanujem v samskem domu v Štorah.

Kaj počnete v prostem času?

Malo se ukvarjam z nogometom, obiskujem filmske predstave, to je pa tudi vse.

Kako ste preživeli dopust?

Letos sem ves dopust preživel v svojem domačem kraju pri svojih. Rad pa hodim tudi na morje, saj čutim, da mi je počitek potreben, predvsem pa sveži zrak.

Tov. Jović se je torej v delo in življenje pri nas kar dobro vključil. Če ga ne bi mučilo domotožje in če bi lahko svoj domači kraj in svojce obiskoval pogosteje, bi bilo njegovo zadovoljstvo še večje. Želimo mu dobro počutje še naprej, tako v delovni sredini kot v osebnem življenju.

MALGAJ ALEKSANDER se je zaposlil v TOZD Livarna I kot metalurški tehnik. Kot štipendist železarne se je s proizvodnjo in kolektivom seznanjal že ob opravljanju delovne prakse med časom šolanja. Po šestmesečni pripravniški dobi se sedaj že šest mesecev uvaja v dela in naloge delovodje oziroma to delo že tudi samostojno opravlja. Nadomešča namreč delovodjo, ki je že dalj časa v bolniškem staležu.

Po enoletnih izkušnjah v TOZD s težjimi delovnimi pogoji tov. Aleksander ugotavlja, da je v bistvu z delom in s sodelavci zadovoljen. Dobro

Jović Rado – livarna I

Malgaj Aleksander – livarna I

sodelujejo tudi z vodstvom TOZD. Ob nastalih problemih ni težav za razreševanje. Vesel je, da je bil med sodelavci dobro sprejet.

Kaj pa osebni dohodek?

Tu pa na žalost moram omeniti, da glede na delo, ki ga opravljam, nisem zadovoljen z osebnim dohodkom, ki ga sprejemam.

Nagrajen sem namreč še vedno z osebnim dohodkom, ki mi je bil dodeljen ob sprejemu za opravljanje pripravniške dobe, to se pravi z začetnim rangom. O tej nejasnosti sem se že pogovarjal s predpostavljenimi v TOZD in čeprav še do sedaj tega niso reševali, sem prepričan, da bomo tudi ta problem rešili tako, kot jih znamo na drugih področjih.

Kako pa preživljate prosti čas, kje ste bili na dopustu?

Imam kar pestro življenje. Nekoliko se še ukvarjam s športom, sicer pa mi ob družini ne more biti dolgčas.

Dopustovske dneve smo preživeli letos kar doma, saj bi se sinek verjetno ne strinjnal s predolгими potovanji in vročino, ki jo je letos bilo kar veliko.

Tov. Malgaj Aleksander je torej, tako kot ste lahko prebrali, z začetkom svojega službovanja zadovoljen, prve delovne izkušnje premaguje z dobro voljo. To pa je tudi za vsakega mladega, ki po končanem šolanju pričena s popolnoma novim načinom življenja in dela, zelo pomembno.

Vživitev v okolje in delo in dobri občutki na delovnem mestu pogujejo uspešnejše delovne učinke. Ob tem pa ne smemo zanemariti tudi dejstva, da je za doseganje dobrih rezultatov dela prvotnega pomena nagrajevanje za delo, ki ga opravljaš.

Obema sogovornikoma hvala za sodelovanje.

Ana T.

Potno poročilo o opravljenem ogledu počitniških kapacitet

Po sklepu Komisije za družbeni standard in stanovanjske zadeve pri DS DO Železarne Štore si je ekipa v sestavi Stokavnik Drago, Paulič Alojz, Gajšek Mirko in Štante Rudi v ponedeljek, 7. 9., in torek, 8. 9. 1987, ogledala stanje objektov po zaključeni sezoni.

Na pot smo odšli v ponedeljek ob 2. uri zjutraj s službenim avtomobilom in prispeli na Rab okrog 8. ure dopoldane. Po kratkotrajnem pogovoru z letujočimi smo opravili ogled obstoječih prostorov, še posebej iz razloga, ker večina članov omenjene skupine objekta po opravljeni rekonstrukciji še ni imela prilike videti. V razgovoru z letujočimi je bilo veliko pohval izrečenih na račun počutja v času bivanja, opozorjeno je bilo le na nekaj napak, ki pa gredo na račun izvajalca del in je upravljalec TOZD DPG z njimi že seznanjen. V glavnem se pripombe nanašajo na tehnično napako pri oknu v apartmaju D 8 in na slabo tesnenje strešnih oken v apartmajih E1 do E4 ter na zatekanje vode ob nalivih skozi ostrešje nad avlo doma. Nezadovoljstvo je bilo izraženo tudi nad slabo založenostjo s športnimi rekviziti (loparji za namizni tenis so polomljeni, žogic ni, čolni so preluknjani, tako da se tega ni možno posluževati).

Približno ob 14. uri smo se od letujočih na Rabu poslovili in nadaljevali pot na Cres, kamor smo prispeli ob 20. uri. Prenočili smo kar v lastnih nezasedenih apartmajih ter z delom nadaljevali v torek, 8. 9. 1987, zjutraj. Od štirih letujočih družin so bile prisotne še tri in tudi te so se že pripravljale za vrnitev domov.

V vseh šestih praznih apartmajih je bilo stanje po izpraznitvi zadovoljivo kar zadeva čiščenje, drugače pa je bilo opaziti tudi nekaj napak, kot so: zaprti hladilnik in pod napetostjo in kar precej je takih, ki imajo polomljena vratca od zmrzovalnika. Talne obloge v spalnem delu popa-

cane, poškodovanih je tudi nekaj drugih delov opreme. Od tehničnih pomanjkljivosti je treba opozoriti na madež na stropu v apartmaju št. 2 kot posledico zamakanja, del fasade pri izhodu na balkon apartmaja št. 6 bo vsak čas odpadel, v enem izmed apartmajev je v knjigi zapisano, da boiler ne dela, veliko pa je tudi pregorelih žarnic, kar kaže na potrebo, da je za v bodoče potrebno razmisliti o zagotovitvi osebe, ki bi v času sezone opravljala manjša vzdrževalna dela, obenem pa skrbela tudi na red v času primopredaje. V razgovoru z recepcijsko službo v naselju je bilo ugotovljeno, da manjka eden od ključev št. 3, kar je bilo zapisano tudi v knjigi s strani letujočega v času od 9. 8. – 19. 8. 1987. Prav tako je bilo ugotovljeno, da Vuleta Mladen iz Vzdrževanja, ki je letoval v času od 19. 8.–29. 8. 1987, ni plačal turistične takse v znesku 5.520.– din, kar mu je potrebno naknadno zaračunati.

Naslednji kraj, ki smo ga obiskali, je bil Rabac, kamor smo prišli okrog 12. ure. Ker je bil torek, 8. 9., zadnji dan letošnje letovalne sezone, ni bilo v prikolicah nikogar več od naših treh družin, ki so v zadnji dekadi tu letovale. Po prevzemu ključev smo si ogledali prikolice in slika je bila porazna. Nihče od letujočih ni poskrbel, da se oprema pospravi v prikolico, iz hladilnikov je po odprtju tekla voda in močno zaudarjalo, najhuje pa je bilo to, da v prikolici št. 7 ni hladilnika, v prikolici št. 8 manjka plinska jeklenka in kuhalnik ter v prikolici št. 4 ni klubske mizice.

Na osnovi omenjenih ugotovitev se ponovno kaže potreba po nastavitvi osebe, ki bi ob menjavi izmen prisostvovala pri primopredaji. Ob dejstvu, da po vsej verjetnosti ne bo možno ugotoviti, kdo je vse naštetu odtujil, se ponovno postavlja vprašanje zamenjave omenjenih prikolic, ki so v izredno slabem stanju, na kar se je opozarjalo že v preteklih letih. V izogib plačevanja stroškov zimovanja teh prikolic ni bilo najbolje, da bi se le-te odstranile še v tem mesecu, seveda pod pogojem, da se do prihodnje sezone ta izpad kapacitet nadomesti.

V Fažani, kjer imamo tudi 6 prikolic, smo bili prijetno presenečeni, kajti vse je bilo v najlepšem redu, kar potrjujejo tudi zapiski v knjigi pripomb, kamor so letujoči zapisovali svoje vtise.

Podobno je bilo tudi v Novem gradu, kjer smo lahko ugotovili le to, da so na baldahinih nekaj prikolic pokvarjene zadrge.

Potovanje je bilo zaključeno 8. 9. 1987 ob 22. uri.

PLANINSKA STRAN

MARATONSKI POHOD

Tokrat smo se Štorovčani res odrezali: 22. 8. 1987 je bil pohod SŽ (organizator Železarna Štore) iz ROBANOVEGA KOTA na KOROŠICO – 1808 m in preko ŠKARIJ – 2150 m v LOGARSKO DOLINO. Vsa pohvala tistim, ki so se trudili, da so nas »pripravili« in spravili čez te visoke grebene Savinjskih Alp in nas pridno varovali ter vzpodbujali na tej res maratonski turi, saj je bil pohod dolg osem ur in pol čiste hoje.

Sledi malo podrobnejši opis: odhod od gostišča ROGOVILC ob 7. uri mimo ROBANA do Robanove planšarije – to je uro hoje, potem pa »za-res«. Kdor se ni počutil dovolj sposobnega za nadaljevanje, se je lahko vrnil. Ostali pa strmo navzgor okoli 2 uri do vrha, nato še urico bolj »položno« do KOROŠICE. Vreme delno oblačno, proti vrhu pa tudi nekaj megle, občasno se odpirajo prelepi pogledi na bližnje vršace. V zmoti je, kdor misli, da je Korošica gora; ne, to je ogromna kotanjasta dolina na višini 1808 m in ob robu le-te stoji KOCBEKOV dom. Tu se je dobil čaj – če je tista brozga zaslužila to ime. Po uri počitka sledi še dobrih 300 m vzpona do prelaza ŠKARJE – 2141 m. Lepo je bilo hoditi tik pod OJSTRICO – 2430 m, proti sedlu in tudi vreme se je izboljšalo. Imeli smo občutek, da se vrha Ojstrice lahko dotakneš z roko. Do vrha je bilo nekako 40 minut hoje, a naš cilj ni bil vrh, temveč preko Škarij do doma pod Ojstrico – KLEMENČA jama. Tudi nekaj zaplat snega smo prečkali. Po treh urah in pol je bila »flaša pira« na dosegu roke oz. grla. Pa še urico strmega sestopa in noge so si oddahnile; bili smo v Logarski dolini pri Planinskem domu, kjer so čakali avtobusi, da nas popeljejo do Izletnikovega hotela, kjer je bil zaključek.

Še nekaj misli in izrekov drugih pohodnikov o tem res maratonsko dolgem pohodu. Ker to ni bil pohod samo planincev, ampak na splošno železarjev (tudi NEPLANINCEV), je res trapasto, da vlačiš ljudi čim više, daleč in dolgo po gorah. To je zgrešeno. Pelji jih na rekreativni pohod, kjer se bodo sprostili in uživali v naravi, ne pa da jim s tako dolgimi pohodi ubijaš veselje do nadaljnjih udeležb. Tura naj traja, kot do sedaj, največ od 4-6 ur na dan s počitki.

Drugo leto naj se pohodi (v Štorah) planirajo z glavo in ne s trkanjem na prsi, češ naš pohod je bil naj... naj... naj... V planinskem programu je sicer bil ta pohod bolj razčlenjen opisano, toda te programe dobimo samo člani PD ŽELEZAR Štore. Ostali pa so bili le grobo seznanjeni, kako in kaj, ter so se prijavljali ne glede na kondicijsko sposobnost in nekateri tudi vztrajajo, da pot prehodi, ne važno kako. Vodniki bi lahko o tem več povedali, saj jih je bilo premalo in so kar med potjo angažirali razpoložljive planinske vodnike, ki so se pohoda udeležili brez obveznosti in so si tudi vožnjo plačali.

Varen maratonski korak in srečno!

Stanč

STRIČEK REKREATOR DOPUST V GORAH

Sem 9-letni fantek, planinci me že kar dobro poznajo – kot bi rekel GREGORČIČ, sin slovenskih planin. Srčno rad hodim po prelepem gorskem svetu, saj atija vedno lepo prosim, da me vzame s sabo. In vzame me. Veš, striček, ne morem ti opisati veselja, ko mi je ati povedal, da me bo vzel s sabo na Mojstrovko.

Ti tudi veš, da z mano ni težav. Ko pa naju je šel prijaviti, sem vedel da je nekaj narobe, kajti domov je prišel zelo slabe volje. In povedal mi je strašno novico, s »FABRIČANI« ne smem več v hribe, ker še nisem star petnajst let.

Ti si tudi ati, zato tudi veš, da fantki ne jokajo, a ob tej novici nisem mogel zadržati solz. Ti imaš tudi fantka; bi ga razumel, če bi hodil v hribe? Ne verjamem. Ali si srce izgubil ali pa ti je okamenel s pomočjo prepa-metnih somišljenikov (glede prepovedi)!

Kot rekreatorju ŽELEZARNE ŠTORE se ti v imenu vseh »MLADOLETNIKOV« zahvaljujem za to »LEPO« potezo, sedaj bomo samo čakali, kdaj boš izdal ukaz, da tudi na morje ne smemo več – do »POLNOLETNOSTI«!

UROŠ

Naši najbolj zvesti dopisniki so planinci. Danes jim namenjam posebno stran.

Urednik

Razglednica naših planincev

KOŠENJAK (1522 m), POGORJE KOBANSKO

Dan: 26. 9. 1987. Vremenska napoved po naročilu, štiriindvajset nog pa pripravljenih, da se dodobra razgibajo.

Tako smo (planinci) krenili (ob 6. uri z avtobusom) na nam do sedaj neznano pogorje, lahko bi rekli – pohod v neznanu. Do Dravograda brez problema, naprej pa po »dobro markirani« poti (na zemljevidu), se pravi, z avtobusne postaje desno preko mostu – tri markacije, potem pa si v »temi«. A za stare ase to ni nič, malo levo, malo desno, pogled na zemljevid in že smo izven mesta in glej ga hudirja, tudi markacija se je prikazala, a le za trenutek. Sicer pa tako vemo: če hočemo priti na višino 1500 m, moramo krepko navkreber. Nekako po pol ure hoje postanek za pošten prigrizek – iz domače zaloge, potem pa naprej, in to v hrib, da se ti je v glavi zavrtelo, ko si pogledal nazaj. Markacij ni bilo od nikoder, pa tudi poštene poti je zmanjkalo. Dobili smo občutek, da smo mi letos prvi na tej turi. Ah, spet ena markacija, a ta puščica kaže smer poti ko se vračaš. Nam ni koristila in ponovno smo »tipali« naprej. Najti moramo lovski dom, kajti po treh urah hoje bi že morali priti do njega. Nekaj nas vztraja in gremo kar navzgor, Jožetu pa »planinski čut« pravi, da je lovski dom bolj po ravnem, nekje na desni. In prav je imel, že nas kliče, da je »natrofil« na markacijo, od tam še dva stometrski koraka in pred nami se »namala« lovski dom, za dober skok naprej pa še karavla. Tu je višina nekako 1200 m. Vreme se kar dobro drži: je sicer oblačno, vmes pokuka tudi sonce, veter pa dobro žene deževne oblake preko nas (k vam v Štore!). Po okreplilu gre Slavko v spremstvu Grege (8 let) sporočiti v karavlo naš prihod in namen, da se bomo povzpeli na vrh KOŠENJAKA 1522 m visoko (na vrhu je državna meja z Avstrijo). Ko je to urejeno, gremo naprej. Ne, Luka ne more, je zadovoljen, da je živ prišel do sem (včerajšnja »fešta«). Tudi Nini se ne da (14 let); a da jima ne bo dolgčas, se jima pridruži tudi Jernej (11 let). Ostali pa v hrib, kot da na vrhu zastonj delijo govedino! Namesto v eni uri, jo »prišibamo« v 40 minutah. Žive duše nikjer – mislim kar se graničarjev tiče. Na vrhu smo. To kar gre v nas, smo naredili v Jugoslaviji, kar pa je šlo iz nas, smo »odložili« v Avstriji. Se zgodovinski posnetek ob mejnem kamnu in pripravljeni smo za sestop. Ja, na glavni dogodek bi pa skoraj pozabil – Gregov krst. Položili smo ga kar na mejni kamen (višina ca. 1,5 m).

Mirko je krstil, botri sta bili Štefi in Mojca, priče Dušan, Jože, Slavko in Stane, Miran pa uradni fotograf. Po tej ceremoniji sledi res sestop. Hitro gor – še hitreje dol. Malo pred lovskim domom zaslišimo: »Stoj – ko ide?« Miran pa kot iz topa – turisti, v skladu z dogovorom v karavli. Po sporazumevanju se rokujemo z graničarjema ter srečno! Poberemo trojico izpred lovskega doma in hitro v dolino. Ker nas je že malo lovil čas, jo uberemo kar po bližnjici. Tako smo zgrešili gostilno z žigom, zato pa STOP – saj brez žiga ne moremo domov! Poberemo dnevnik in štirje se vrnemo po žig (in pivo – Laško!). Zamudili smo se dobre pol ure, potem pa navzdol in navzdol, markacij tako ni, jih niti ne rabimo, saj v dolini že vidimo Dravograd. Ne verjamemo, da bomo prišli na avtobus za ob 17. uri (smo še daleč, manjka pa 10 minut). A glej ga zlomka, imel je zamudo in na mostu nas dohiti, ko pelje na avtobusno postajo. Slavko »vrže v četrto«, ujame avtobus, ga za trenutek zadrži in že smo vsi v njem, pa adijo Dravograd!

Ker ta pohod ni bil organiziran s strani REKREACIJE (Železarne Štore), nismo SELEKTIRALI pohodnikov, ampak smo otroke pod 15 let (petnajst) z veseljem vzeli s sabo, ker nam le-ti takšne pohode le popestrijo. Lahko rečemo, da je bil pohod srednje težak, čeprav smo bili na nogah od zgodnjih jutranjih ur do večera.

Tudi glede prijav imamo lepe in kulturne odnose in ni tako, kot se je zadnjič zgodilo tov. Mari Šuster, članici PD, ko se je hotela po telefonu informirati glede pohoda SŽ na Mojstrovko. Na drugem koncu »žice« se je oglašil ženski glas. Kot je izjavila prizadeta: sramota za REKREACIJO, da ima takšno uslužbenko, ki daje tako »KRASNE« informacije!

Stanč

KADROVSKE VESTI

V mesecu septembru so bile v naši organizaciji združenega dela naslednje kadrovske spremembe:

Novi člani naše delovne organizacije

Skale Darko, delavec – jeklarna; Gobec Anton, delavec – jeklarna; Arzenšek Roman, strojni ključavničar – valjarna II; Lojen Darko, valjavec profilov – valjarna II; Pevec Miran, delavec – valjarna II; Dobnik Franc, strugar – jeklovlek; Jelenc Darija, ekonomski tehnik – finančni sektor; Romih Ivan, strugar – MO valji; Marovšek Bojan, strugar – MO valji; Oset Zdenko, strugar – MO valji; Lipnik Janez, strugar – MO valji; Pepelnjak Zvonko, strugar – MO litina; Trupej Jože, strugar – MO litina; Kresnik Rudolf, strugar – MO litina; Žibret Milan, strugar – MO litina; Čater Simona, rezkalka – MO litina; Šlatau Mitja, orodjar – MO orodjarna; Horvat Bogdan, strojni ključavničar – MO orodjarna; Šturbej Alojz, elektrikar elektronik – merilna služba; Kragelj Angel, izdelovalec usnjene galanterije – GKSG; Mlakar Robert, strojni ključavničar – obrat str. vzdrž.; Cerovšek Roman, lesar – modelna mizarna; Stermšek Andrej, lesar – modelna mizarna; Bogataj Peter, lesar – modelna mizarna; Lubej Peter, elektrikar energetik – obrat el. vzdrž.; Šafranko Mladen, livar jedrar – jeklovlek; Križanec Goran, strojni ključavničar – obr. stroj. vzdrž.; Žibret Bernardka, finomehanik – RRI; Brezinščak Dušan, strojni ključavničar – jeklarna; Lipičnik Darja, dipl. ekonomist – sektor za finance.

Iz JLA so se vrnili

Zavšek Srečko, kmetovalec – valjarna II; Javornik Aleksander, lesar – modelna mizarna; Rupnik Silvo, lesar – modelna mizarna; Ilič Stojan, metalurški tehnik – livarna II; Koprivc Martin, strojni ključavničar – VTS; Trateški Roman, metalurški tehnik – Sektor za PKP; Javornik Branko, tehnik kuharstva – DPG; Korošec Jože, voznik viličarja – livarna I.

V JLA so odšli

Lugarič Boris, preelovalec kovin – valjarna I; Žičkar Robert, strojni livar in jedrar – livarna I; Popovič Ivan, oblikovalec kovin – obr. str. vzdrž.; Bezgovšek Franc, delavec – jeklarna; Gorečan Roman, livar kalupar – livarna I; Saveljič Zoran, strojni livar in jedrar – livarna I; Dorn Anton, orodjar – MO valji; Knez Andrej, metal. tehnik – valjarna I; Cvetko Jože, oblikovalec kovin – MO valji; Mulej Simon, delavec – VTS; Kliček Karel, oblikovalec kovin – livarna II; Dečman Bogdan, delavec – livarna II; Toplišek Aleksander, strojni livar in jedrar – livarna I; Plavčak Branko, predelovalec kovin – valjarna I; Šturbej Silvo, predelovalec kovin – valjarna II; Mlakar Jurij, oblikovalec kovin

– MO litina; Mlinar Viktor, oblikovalec kovin – MO valji; Dobnik Franc, oblikovalec kovin – jeklovlek; Zavšek Jože, delavec – valjarna II.

Z rednim odpovednim rokom so odšli:

Ciringer Zmagor, dipl. ing. – energetika; Dobršek Franc, kovinostrugar – jeklovlek; Bračun Roman, valjavec – valjarna II.

Sporazumno z DO so odšli:

Šarlog Željko, voznik viličarja – livarna II; Ilič Jasna, delavka – komunala; Gozdnikar Miroslav, delovodja – priprava vzdrževanja.

Samovoljno so zapustili DO:

Prašnikar Zvonko, delavec – livarna I; Lavriha Cvetka, delavka – komunala; Kocman Roman, delavec – jeklovlek; Krajnc Drago, oblikovalec kovin – jeklovlek.

Po izteku pogodbe je odšla – Karnovšek Olga, delavka – komunala.

Izključena iz DO – disciplinski ukrep:

Hernaus Olga, delavka – obrat strojnega vzdrževanja.

Odhod na redno šolanje:

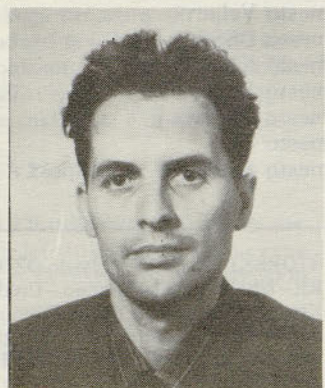
Počivavšek Marjan, metal. tehnik – valjarna I.

UPOKOJENI

LORGER Martin, rojen 19. 10. 1936, stanujoč Vrhe 51, Teharje. V železarni se je zaposlil 1970. leta. Delal je v Livarni I kot livar jedrar, kurjač sušilne peči, upravljalec žarilne peči.

25. 9. 1987 je bil invalidsko upokojen.

RAMŠAK Karl, rojen 26. 10. 1936, stanujoč Cesta Kozjanskega

odreda 8, Štore. Prva njegova zaposlitev v železarni je bila že leta 1950. Po odsluženju vojaškega roka si je ponovno pridobil lastnosti delavca naše DO. Skozi vso delovno dobo je delal v livarni. V Livarni II je delal kot jedrar, livar specialist, upravljalec in posluževalec jedrarskih strojev za izdelavo specialnih jeder ter vlivanje mask in form.

30. 9. je bil redno upokojen.

ŠELIGA Izidora, rojena 3. 6. 1930, stanujoča Cesta Kozjanskega odreda 6, Štore. V železarni se je zaposlila leta 1974. Delala je v TOZD DPG. Pripravljala je hladne jedi in točila pijačo.

30. 9. 1987 je bila družinsko upokojena.

PEVEC Vaclav, rojen 14. 9. 1927, stanujoč Vinski vrh 25, Slivnica. V železarni se je zaposlil leta 1959. Dolga leta je delal v jeklarni kot žerjavovodja, brusač ingotov, prebodar in mazuter. Zaradi ukinitve obrata je bil premeščen v Valjarno II na dela in naloge adjusterja. V Valjarni II je opravljal še dela zakladalca, upravjalca žarilne peči in valjarja.

21. 9. 1987 je bil invalidsko upokojen.

MAGANJA Vladimir, rojen 8. 12. 1926, stanujoč Cesta Kozjanskega odreda 5, p. Štore. V železarni Štore se je zaposlil leta 1950 kot asistent za kupulke v TOZD Livarna II. Leta 1958 je napredoval za vodjo oddelka livarne sive litine. Leta 1976 je bil premeščen v TOZD Tovarna traktorjev za vodjo kontrole kvalitete, nakar je zaradi reorganizacije šel v kontrolo kakovosti za vodjo vseh aktivnosti kontrole kakovosti proizvodnje traktorjev. Do

redne upokojitve pa je od leta 1985 bil načrtovalec kontrolne tehnologije.

27. 6. 1987 je bil redno upokojen.

STARC Milko, dipl. ing., rojen 16. 12. 1923, stanujoč Kovinarska ul. 12, p. Štore. V železarni se je zaposlil leta 1951 kot asistent v jeklarni. Med ustanovitvijo el. plavža je bil tehnolog za obdelavo TH peči in od 1954 do 1961 obratovodja elektroplavža. Od leta 1961 do 1969 je opravljal dela glavnega inženirja proizvodnje. Od 1969 do 1974 je bil direktor tehničnih sektorjev in od leta 1974 dalje je bil vodja sektorja za kakovost in razvoj. Od 1. 1. 1981 pa je bil strokovni svetovalec pri vodstvu DO.

Dne 26. 11. 1971 je prejel odlikovanje »Red dela s srebrnim vencem« za dolgoletno družbeno-politično delo in 1987 priznanje »Zaslужni delavec Železarne Štore«.

20. 6. 1987 je bil redno upokojen.

JOŽETU V SLOVO

Dne 1. 9. 1987 smo planinci prejeli žalostno vest, da je preminul tov. **JOŽE KRIVEC** iz Železarne RAVNE (na Koroškem), dolgoletni član planinskega društva, član GRS ter planinski vodnik.

3. 9. smo se tudi planinci iz PD 'ŽELEZAR Štore poslovili od dragega prijatelja. Nič več ne bo rokovanja s tabo ob naših srečanjih, pogrešali bomo tudi tvoj prešerni smeh in dobro voljo, toda ostal boš v naših srcih in na pohodih boš v duhu z nami.

S pokopališča **BARBARA** na Ravnah je pogled na Uršljo goro, toda tisti dan je bil dan žalosti tudi za njo. Ovita je bila z meglico, kot odeta s tančico žalosti. Tudi gora je žalovala, saj se dragi Jože nikoli več ne bo povzpел nanjo. Prijatelj naš, z bogom!

Stanč

ZAHVALA

Delavcem Jeklarni se zahvaljujem za pomoč, ki so jo darovali moji in ostalim družinam, s tem da so prispevali svoj enodnevni zaslužek kot pomoč družinam umrlih in poškodovanih delavcev v tragični nesreči v Jeklarni.

Firant Štefanija s hčerko

V ponedeljek dopoldne v bifeju Merx na Lipi

(Imena so vsa izmišljena in naj nikogar na zadenejo v živo!)

»Madona, zakaj ne odpre kelnarca bifeja ob šesti uri zjutraj – takrat, ko moramo začeti delati mi v tovarni,« je potožil Albert svojemu prijatelju Karlu, ki je tudi prišel predčasno v trgovino po družinskem nakupu.

»Veš, Karl, tako sem žejen, da bi kar hudiča požrl. Včeraj sem bil na proslavi svojega prijatelja, ki je praznoval rojstni dan. To smo ga žlampali. Nič ne vem, kako sem sploh prišel domov, tako sem se ga nalezel. Veš, bil je dober vinček, pa tudi pečene mesa ni manjkalo,« se je Albert hvalil Karlu, naslonjen na zid, ves sključen, ker je bila zanj pretežka usnjena delovna torba in v njej nekaj ključev, kot se spodobi za pridnega vzdrževalca.

Ob tem razgovoru in trpljenju hude žeje je že tudi zarožljaj ključ v ključavnici in vrata v bife so se odprla. Hudo žejni Albert je planil v točilnico tako silovito, da je skoraj med vrati natarcarico pohodil. Ne da bi ji voščil dobro jutro, ji je ukazovalno rekel, naj mu hitro prinese steklenico piva in šilce kratkega. »Saj veš, kate-rega zmeraj pijem! Pa hitro prinesi, da ne bom prej crknil od žeje! Madona, si počasna. Daj, Pavla, pohiti, ti ne veš, kako sem žejen,« je Albert priganjal natarcarico, ki se je hotela malce ponorčevati z žejnim gostom, vendar si je v hipu premislila.

Tako mu je hitro prinesla na mizo naročeno pijačo in Albert jo je še bolj po hitrem postopku izpil na dušek; potem še drugo steklenico piva in še tretjo. Nazadnje je kar obsedel za mizo. Toda kmalu so se mu pridružili prijatelji, delovni tovariši, ki so si tudi prišli gasit žejo. V manj kot pol ure se jih je nabralo toliko v utujenem bifeju, da skoraj niso imeli kam odložiti svojih usnjenih torb z delovnim orodjem. Nekateri so hitro popili in šli po opravkih, drugi pa so ostali in pričakali nove goste, svoje prijatelje.

Tudi Albertu se ni nikamor mudilo. Počasi je »žlampal« pivo in v njega vlival žganje. Ko je bil čas malice v tovarni, ga je kolega Andrej opomnil: »Kaj ti ne greš na malico?«

»Ne,« je Albert odločno rekel. »Veš, danes je za malico tista smrdljiva svinjska juha ali kako se ji že reče in tiste jaz ne jem. Si

me razumel?. Ti pa kar pojdi, če ti je toliko do nje in jo rad ješ. Seveda, ko nimaš doma nič boljšega! Jaz pa imam. Grunt mi daje in ne tovarna.«

»Da ti živiš od grunta, tega pa nisem vedel in zato tudi ne boš nič delal danes? Kako srečen si,« se je pošalil Andrej. Albert pa se je nakuhal kot star bob; razjezil se je in se obregnil ob Andreja: »Kaj pa tebe briga moje delo, jaz bom že sam uredil s svojim mojstrom glede tega dneva. Veš, jaz si bom že sam uredil zaradi tega »zafuranega šihta« in ti kar lepo tiho bodi. Če boš še kaj popil, pa povej. Jaz ti bom plačal, da veš, saj imam denar, a ti ga nimaš, ko si nekakšen proletarec; brez zemlje si, reva,« je pijani Albert zaničevalno očital sodelavcu, v katerem je telo nekaj več delovne poštenosti (vsaj tako se je zdelo in se je tako obnašal).

Potem se je Albert, očitno jezen na svojega sodelavca, ki je preveč silil z besedo v njega, obrnil proč in se spustil v pogovor s sodelavci, ki so sedeli pri drugi mizi in ki so bili že tudi precej glasni zaradi popite pijače. »Morali bi spet štrajkati, premalo nas plačajo, hudiči,« je Albert ustrelil kar naravnost proti sosednji mizi in tako glasno, da so ga lahko vsi v bifeju slišali. Odgovoril mu je neki Jaka, ki si je venomer gladil svojo zaraščeno brado: »Da, da, zares nas premalo plačajo. Sicer pa se o štrajku že govori v tovarni. Pavla, prinesi še eno rundo in tudi Albertu prinesi pijače. Kaj piješ Albert?« Kot po navadi, pivo in konjak, saj veš, kaj sprašuješ,« je Albert skoraj osorno odgovoril bradaču in dodal, da si bo že sam plačal pijačo.

Tedaj se je že bližal konec ponedeljkovega »šihta« in ura je od-bila eno popoldan. Albert in ostali sotovariši, ki so prav tako nekaj ur presedeli v bifeju, so mirno vstali in si optali na ramena delovne usnjene torbe, v katerih so nosili orodje, kdo ve zakaj, in z majavimi koraki odšli proti tovarni. Na pragu se je nekdo še pošalil: »Hitro pojdim, da ne bomo »iberšitali!« Za odhajajočimi so zrle utrujene stare oči dveh nekdanjih upokojencev, ki sta si rekla: »Ti mladeniči, naši nasledniki, pa zares uživajo. Ali se še spomniš, kako sva morala midva garati v stari martinarni, še sr... nisem imel časa it, kaj šele v gostilno! Imajo zares zlate čase, samo kdo ve, kako dolgo jih bodo imeli! Se koliko je takšnih Albertov, ki se drenjajo dan za dnem v tem bifeju med delovnim časom, kakor jih lahko gledam, in kdo ve, ali jih v tovarni kaj pogrešajo? Izgleda, da jih nihče ne pogreša!«

Napisal: Trajnikar

ZAHVALA

Ob boleči izgubi skrbnega moža, očeta, dedka, brata in strica

IVANA ZALOKARJA

iz Tajht pri Planini.

Iz srca in toplo se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem za izrečeno sožalje ter za darovane vence, cvetje in maše. Hvala pevkam in pevcem, gospodu župniku za opravljen obred, delovni organizaciji Store za godbo na pihala ter izrečene poslovilne besede. Posebna zahvala vsem tistim, ki so pomagali ob pogrebu in vsem, ki so pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: žena, sinovi: Ivan, Franc, Simon; hčerka Dragica s Francetom; vnukinja: Natali in Lidija; bratje: Franc, Vilko, Vid; sestre: Olga, Ida, Pavla in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob tragični izgubi dragega sina in brata

KUMARIČKIJA FRANCA

se iskreno zahvaljujemo za darovano cvetje in denarno pomoč sodelavcem TOZD-a Jeklovlek, Storske-mu pihalnemu orkestru za zaigrane žalostinke in vsem ostalim, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči domači

Zahvala

Najini ljubi in nepozabni hčerki Simoni Hribernik je v cvetu mladosti bila v prometni nesreči prekinjena nit življenja. Za njo bova vedno žalovala. Po tej poti pa se želiva srčno zahvaliti preštevilnim Štorjanom in drugim občanom, ki so jo množično pospremili na njeni zadnji poti v Vojniku.

Posebno zahvalo izrekava sestrama Slavi in Štefki Mlakar, Uran-kar Tomotu z družino in Vedenik Vidi, ki so nam ob bridki uri največ pomagali in tudi prej prijateljevali s Simonom.

Tohle besede zahvale izrekava Kompolskemu oktetu za mile pesmi ob odprtem grobu, štorskim gasilcem, g. župniku iz Vojnika, štorskim mladincem in obema mladi-ma govornikoma ter Albinu Klanj-šku in Jožetu Kraglju za ganljive besede slovesa.

Neutolažljiva roditelja
Vili in Krista Hribernik

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in prerani izgubi drage žene in mamice

ANICE KOČAR

se v globoki žalosti iskreno zahvaljujem za pomoč, ki so mi jo nudili sodelavci Mehanske obdelave in vodstvo TOZD, sorodnikom in znancem in vsem za darovano cvetje.

Zalujoči: mož Marjan
hči Andreja
in sin Dejan

Rekreacija v I. polletju

Nesporno je, da je športna rekreacija v naši delovni organizaciji dobro razvita. Športna rekreacija postaja vse bolj sestavni del našega vsakdanjega življenja. Športu in športni rekreaciji ni mogoče ubežati. Nasprotno – vse bolj smo z njo neposredno ali posredno povezani. S telesno kulturo se ukvarjamo kot športniki ali udeleženci športne rekreacije. Tako se je tudi v prvem polletju rekreativna dejavnost odvijala že po ustaljenem programu. Že v programu je bilo načrtovano, da bomo največji poudarek dajali medobratnim športnim igram, organizirani tedenski rekreaciji, sindikalnim igram, TRIM akcijam – pohodom. Organizirane so bile tiste dejavnosti, za katere imamo možnosti in za katere je največ zanimanja.

Medobratne športne igre so še vedno najbolj obiskana in množična dejavnost, saj je bilo v prvem polletju organiziranih 167 tekmovanj z okoli 800 udeleženci. Tekmovanja so se odvijala v: veleslalomu, sankanju, streljanju z zračno in MK puško, odbojki, šahu, keglanju, malem nogometu, atletiki in vlečenju vrvi.

1. mesto Vzdrževanje	106 točk
2. mesto Valjarna	102 točk
3. mesto DSSS	99 točk
4. mesto KK	92 točk
5. mesto Jeklovlek	87 točk
6. mesto Livarna	69 točk
7. mesto MO	57 točk
8. mesto Jeklarna – Transport	43 točk

STORSKI ZELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA STORRE – izhaja enkrat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marolt Boris, Kocman Vojko, Renčelj Vlado, Grosek Rajko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (St. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopisov ne vračamo.